

T.C. Resmî Gazete

Başbakanlık

Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğüne Yayınlanır

17 Haziran 2017
CUMARTESİ

Sayı : 30099

YASAMA BÖLÜMÜ

TBMM KARARI

ÇÖLYAK HASTALIĞININ TEŞHİS AŞAMASININ, SEBEPLERİNİN, SONUÇLARININ VE BU HASTALIĞA MARUZ KALANLARA SAĞLANABİLECEK YARDIMLARIN ARAŞTIRILARAK ALINMASI GEREKEN ÖNLEMLERİN BELİRLENMESİNE İLİŞKİN KURULAN MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONUNA ÜYE SEÇİMİNE DAİR KARAR

Karar No. 1143

Karar Tarihi: 12.06.2017

Çölyak hastalığının teşhis aşamasının, sebeplerinin, sonuçlarının ve bu hastalığa maruz kalanlara sağlanabilecek yardımların araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesine ilişkin Anayasa'nın 98'inci, İçtüzük'ün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca kurulan (10/518) Esas Numaralı Meclis Araştırması Komisyonunun üyeliklerine Genel Kurulun 12.06.2017 tarihli 104'üncü Birleşiminde yapılan seçimde ve Komisyonun Başkan, Başkanvekili, Sözcü ve Kâtip üyelikleri için 13.06.2017 tarihindeki Komisyon toplantısında yapılan seçimde, aşağıda adları ve seçim çevreleri yazılı milletvekilleri seçilmiştir.

Başkan	İsmail TAMER	Kayseri	AK Parti
Başkanvekili	Celil GÖÇER	Tokat	AK Parti
Sözcü	Durmuş Ali SARIKAYA	İstanbul	AK Parti
Kâtip	Bennur KARABURUN	Bursa	AK Parti
Üye	Behçet YILDIRIM	Adıyaman	HDP
Üye	Ahmet Selim YURDAKUL	Antalya	MHP
Üye	Erkan AYDIN	Bursa	CHP
Üye	Ceyhun İRGİL	Bursa	CHP
Üye	Lütfiye İlksen CERİTOĞLU KURT	Çorum	AK Parti
Üye	Gaye USLUER	Eskişehir	CHP
Üye	Mehmet BABAOĞLU	Konya	AK Parti
Üye	Aytuğ ATICI	Mersin	CHP
Üye	Yılmaz TEZCAN	Mersin	AK Parti
Üye	Mehmet Ali CEVHERİ	Şanlıurfa	AK Parti
Üye	Ahmet Eşref FAKIBABA	Şanlıurfa	AK Parti

YÜRÜTME VE İDARE BÖLÜMÜ

BAKANLAR KURULU KARARLARI

Karar Sayısı : 2017/10138

Ekli listede imza yeri ve tarihleri ile adları yazılı anlaşmaların yürürlüğe girdiği tarihlerin aynı listede belirtildiği şekilde tespit edilmesi; Dışişleri Bakanlığının anılan listede tarih ve sayıları belirtilen yazıları üzerine, 31/5/1963 tarihli ve 244 sayılı Kanunun 3 üncü maddesine göre, Bakanlar Kurulu'nca 19/4/2017 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Recep Tayyip ERDOĞAN
CUMHURBAŞKANI

Binali YILDIRIM

Başbakan

N. CANIKLI

Başbakan Yardımcısı

M. ŞİMŞEK

Başbakan Yardımcısı

N. KURTULMUŞ

Başbakan Yardımcısı

Y. T. TÜRKES

Başbakan Yardımcısı

V. KAYNAK

Başbakan Yardımcısı

B. BOZDAĞ

Adalet Bakanı

F. B. SAYAN KAYA

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı

Ö. ÇELİK

Avrupa Birliği Bakanı

F. ÖZLÜ

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

M. MÜEZZİNOĞLU

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

M. ÖZHASEKİ

Çevre ve Şehircilik Bakanı

M. ÇAVUŞOĞLU

Dışişleri Bakanı

N. ZEYBEKCI

Ekonomi Bakanı

B. ALBAYRAK

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

A. Ç. KILIÇ

Gençlik ve Spor Bakanı

F. ÇELİK

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı

B. TÜFENKCI

Gümrük ve Ticaret Bakanı

S. SOYLU

İçişleri Bakanı

L. ELVAN

Kalkınma Bakanı

N. AVCI

Kültür ve Turizm Bakanı

N. AĞBAL

Maliye Bakanı

İ. YILMAZ

Millî Eğitim Bakanı

F. IŞIK

Millî Savunma Bakanı

V. EROĞLU

Orman ve Su İşleri Bakanı

R. AKDAĞ

Sağlık Bakanı

A. ARSLAN

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı

**19/4/2017 TARİHLİ VE 2017/10138 SAYILI
KARARNAMENİN EKİ**

LİSTE

SIRA NO	ANLAŞMANIN İMZA TARİHİ VE YERİ	ANLAŞMANIN ADI	ANLAŞMANIN YÜRÜRLÜK TARİHİ	TEKLİF TARİHİ VE SAYISI
1	5 Şubat 2016 Dakar	“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Senegal Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Diplomatik Temsilcilikler İçin Arsa Takasına İlişkin Protokol”	30 Kasım 2016	29/1/2017 11894899
2	8 Nisan 2016 Dakar	“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Senegal Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Meteoroloji Alanında İşbirliği Anlaşması”	6 Aralık 2016	6/2/2017 11901470
3	14 Kasım 2014 Lefkoşa	“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Hükümeti Arasında KKTC’de Bulunan Vakıf Kültür Varlıklarının Restorasyon İşlerinin Yürütülmesine İlişkin Anlaşma”	24 Ocak 2017	8/2/2017 11935838
4	19 Temmuz 2016 Ankara	“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Gürcistan Hükümeti Arasında Çalışma, Sosyal Güvenlik ve İstihdam Alanlarında İşbirliği Anlaşması”	5 Ocak 2017	8/2/2014 11936493
5	19 Şubat 2008 Ankara	“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Senegal Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Kültürel İşbirliği Anlaşması”	31 Ekim 2016	11/2/2017 11927402
6	18 Nisan 2013 İstanbul	“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Karadağ Hükümeti Arasında Geri Kabul Anlaşması”	1 Aralık 2016	11/2/2017 11941382
7	10 Nisan 2012 Ankara	“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Brunei Darussalam Sultanlığı Hükümeti Arasında Vizelerin Karşılıklı Olarak Kaldırılmasına Dair Anlaşma”	1 Haziran 2016	27/2/2017 12002676
8	4 Temmuz 2013 Ankara	“Türkiye Cumhuriyeti ile Kazakistan Cumhuriyeti Arasında Hükümlülerin Nakli Anlaşması”	18 Mayıs 2015	20/3/2017 12138179
9	8 Kasım 2001 Strazburg	“Kişisel Verilerin Otomatik İşleme Tabi Tutulması Karşısında Bireylerin Korunması Sözleşmesine Ek Denetleyici Makamlar ve Sınıraşan Veri Akışına İlişkin Protokol”	1 Kasım 2016	29/3/2017 12158726

10	3 Mart 2016 Konakrı	“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Gine Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Sağlık ve Tıp Bilimleri Alanlarında İşbirliğine Dair Anlaşma”	16 Kasım 2016	29/3/2017 12159370
11	31 Ağustos 2013 İstanbul	“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Kore Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Kültür Anlaşması”	3 Mart 2017	29/3/2017 12150056
12		“Türkiye Cumhuriyeti Hava Kuvvetleri ile Kore Cumhuriyeti Hava Kuvvetleri Arasında Hava Kuvvetleri Uçakları İçin Karşılıklı Lojistik Destek İş Birliği Sistemine İlişkin Mutabakat Muhtırası”	10 Mart 2017	29/3/2017 12168292
13	11 Aralık 2014 Ankara	“Türkiye Cumhuriyeti ile Slovak Cumhuriyeti Arasında Karayoluyla Uluslararası Yolcu ve Eşya Taşımacılığı Anlaşması”	12 Nisan 2017	29/3/2017 12167320
14	10 Ekim 2016 İstanbul	“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ve Rusya Federasyonu Hükümeti Arasında TürkAKım Gaz Boru Hattı Projesi’ne İlişkin Anlaşma”	21 Şubat 2017	7/4/2017 12173074
15	3 Mart 2016 Konakrı	“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Gine Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Turizm Alanında İşbirliği Anlaşması”	16 Kasım 2016	7/4/2017 12214690
16	2 Aralık 2015 Doha	“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Katar Devleti Hükümeti Arasında Eğitim ve Öğretim Konulu Güvenlik İşbirliği Protokolü”	18 Ocak 2017	7/4/2017 12185767
17	15 Mart 2016 Ankara	“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Azerbaycan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Teknik İşbirliği Protokolü”	1 Şubat 2017	7/4/2017 12183139
18	7 Haziran 2011 Brüksel	“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Belçika Fransız Toplumcu Hükümeti, Valonya Hükümeti ve Brüksel-Başkent Bölgesi Fransız Toplumcu Komisyonu Heyeti Arasında Kültür, Eğitim ve Bilimsel Araştırma Alanında İşbirliği Anlaşması”	3 Şubat 2017	7/4/2017 12171301
19		Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Avrupa Birliği Adına Avrupa Komisyonu Arasında Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Avrupa Komisyonu Arasındaki Türkiye’ye İlişkin “İnsan Kaynaklarının Geliştirilmesi Bileşeni” Altındaki Katılım Öncesi Yardım Aracından Sağlanan Topluluk Yardımına Yönelik Çok Yıllı “İnsan Kaynaklarının Geliştirilmesi Operasyonel Programı” ile İlgili Finansman Anlaşmasını Değiştiren Finansman Anlaşması	15 Ocak 2017	19/4/2017 12220148

Karar Sayısı : 2017/10334

Rize, Trabzon ve Kastamonu illerinde inşa edilecek olan doğal gaz boru hattı projelerinin gerçekleştirilmesi amacıyla ekli haritalarda gösterilen güzergâhlara isabet eden taşınmazlar ile söz konusu projeler kapsamında inşa edilecek sabit tesisler, ulaşım yolları, enerji nakil hatları, katodik koruma hatları ve anot yataklarının yapımı amacıyla ihtiyaç duyulan taşınmazların Boru Hatları ile Petrol Taşıma Anonim Şirketi Genel Müdürlüğü tarafından acele kamulaştırılması; Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının 22/5/2017 tarihli ve 14139, 14143, 14144, 14150, 14152 sayılı yazıları üzerine, 2942 sayılı Kamulaştırma Kanununun 27 nci maddesine göre, Bakanlar Kurulu'na 26/5/2017 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Recep Tayyip ERDOĞAN
CUMHURBAŞKANI

Binali YILDIRIM

Başbakan

N. CANIKLI

Başbakan Yardımcısı

M. ŞİMŞEK

Başbakan Yardımcısı

N. KURTULMUŞ

Başbakan Yardımcısı

Y. T. TÜRKES

Başbakan Yardımcısı

V. KAYNAK

Başbakan Yardımcısı

B. BOZDAĞ

Adalet Bakanı

F. B. SAYAN KAYA

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı

Ö. ÇELİK

Avrupa Birliği Bakanı

F. ÖZLÜ

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

M. MÜEZZİNOĞLU

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

M. ÖZHASEKİ

Çevre ve Şehircilik Bakanı

M. ÇAVUŞOĞLU

Dışişleri Bakanı

N. ZEYBEKÇİ

Ekonomi Bakanı

B. ALBAYRAK

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

A. Ç. KILIÇ

Gençlik ve Spor Bakanı

F. ÇELİK

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı

B. TÜFENKÇİ

Gümrük ve Ticaret Bakanı

S. SOYLU

İçişleri Bakanı

L. ELVAN

Kalkınma Bakanı

N. AVCI

Kültür ve Turizm Bakanı

N. AĞBAL

Maliye Bakanı

İ. YILMAZ

Millî Eğitim Bakanı

F. IŞIK

Millî Savunma Bakanı

V. EROĞLU

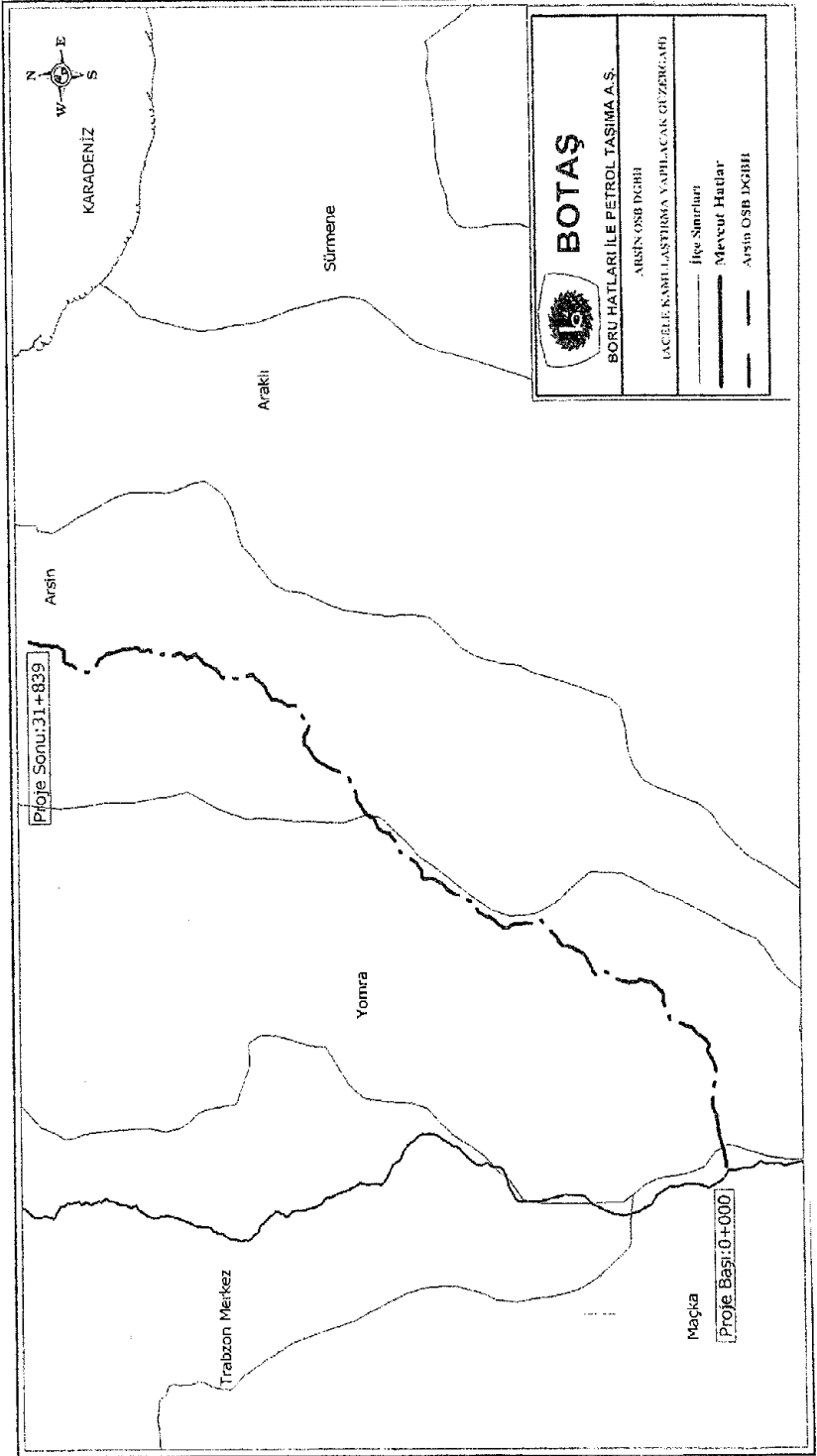
Orman ve Su İşleri Bakanı

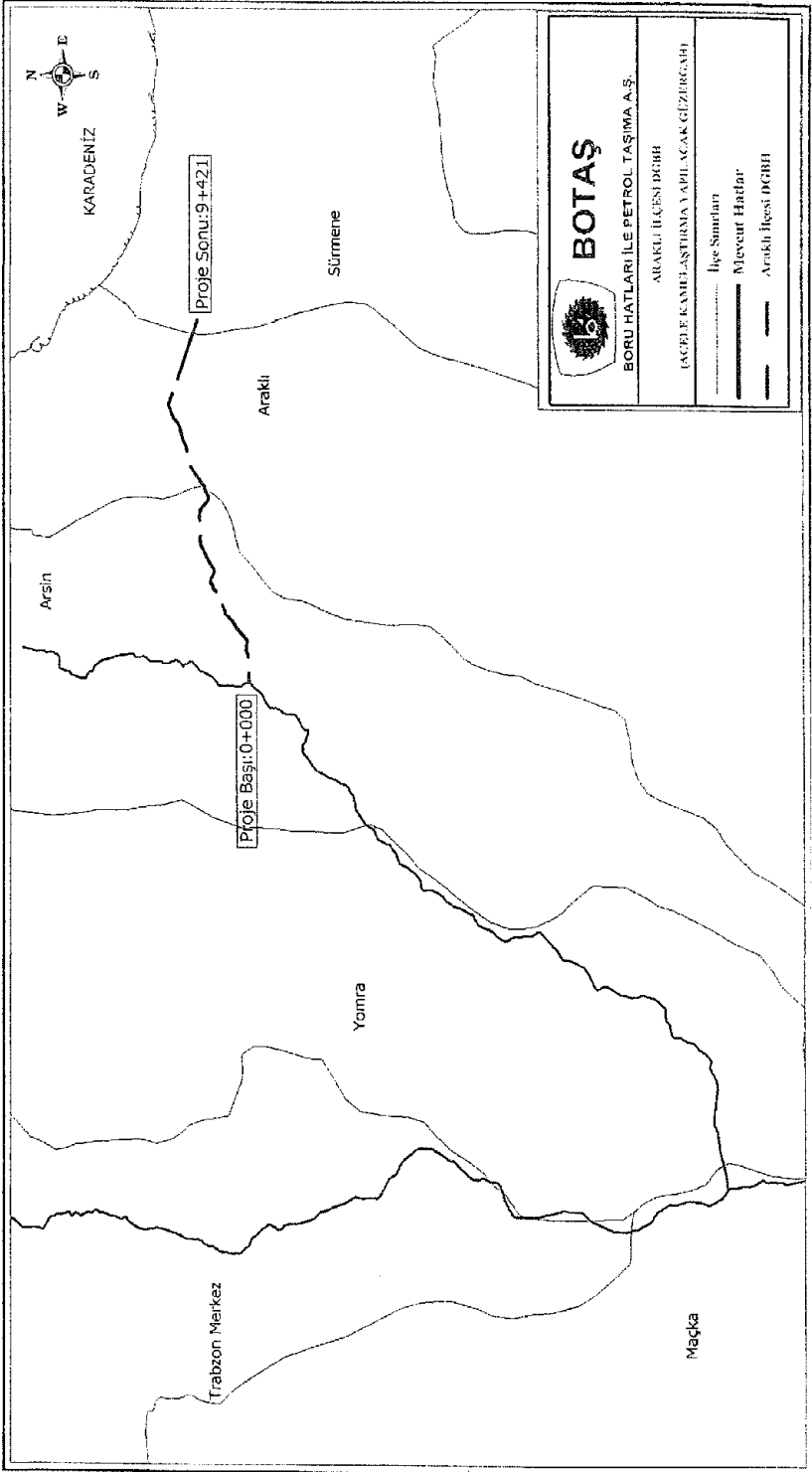
R. AKDAĞ

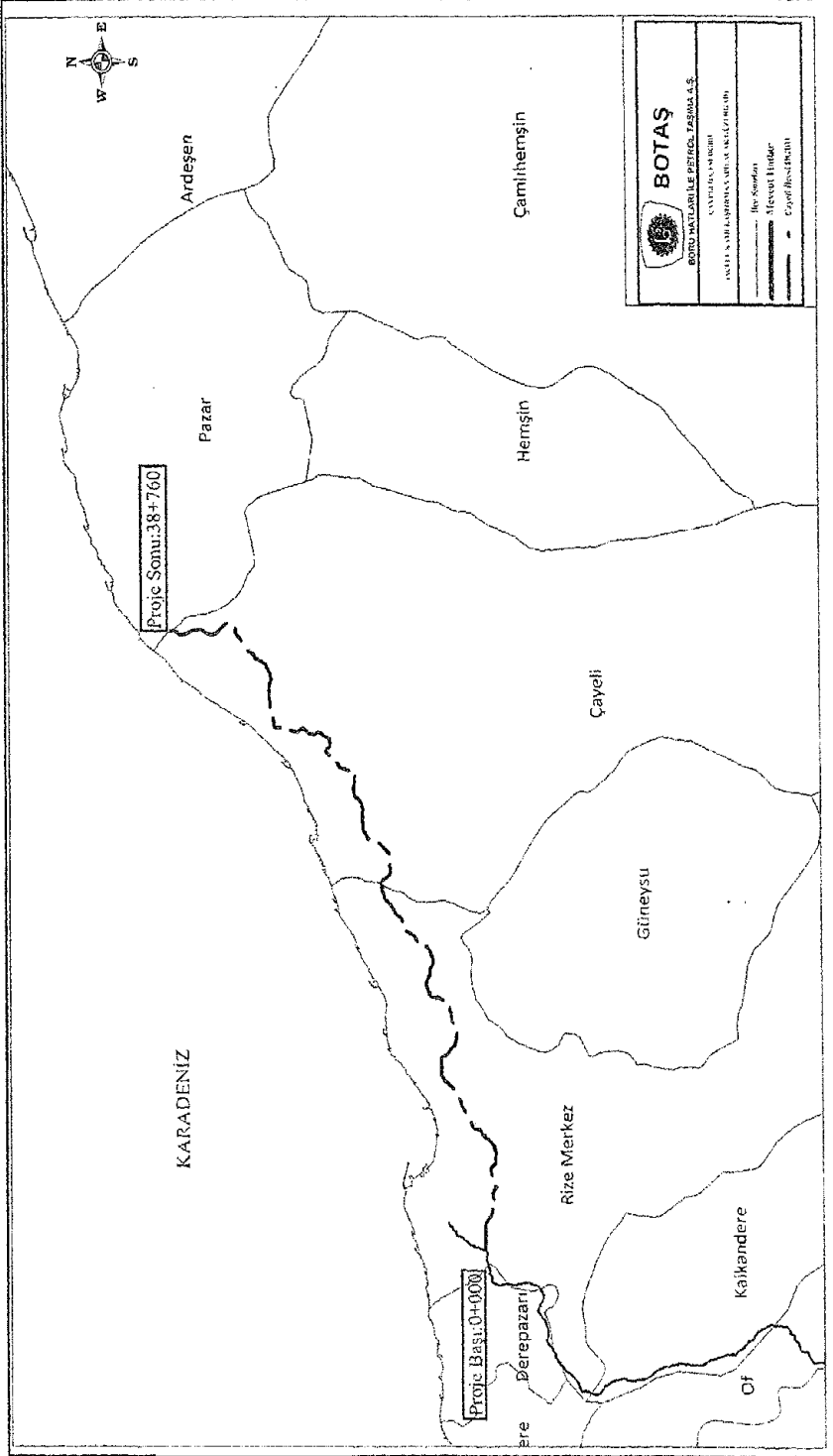
Sağlık Bakanı

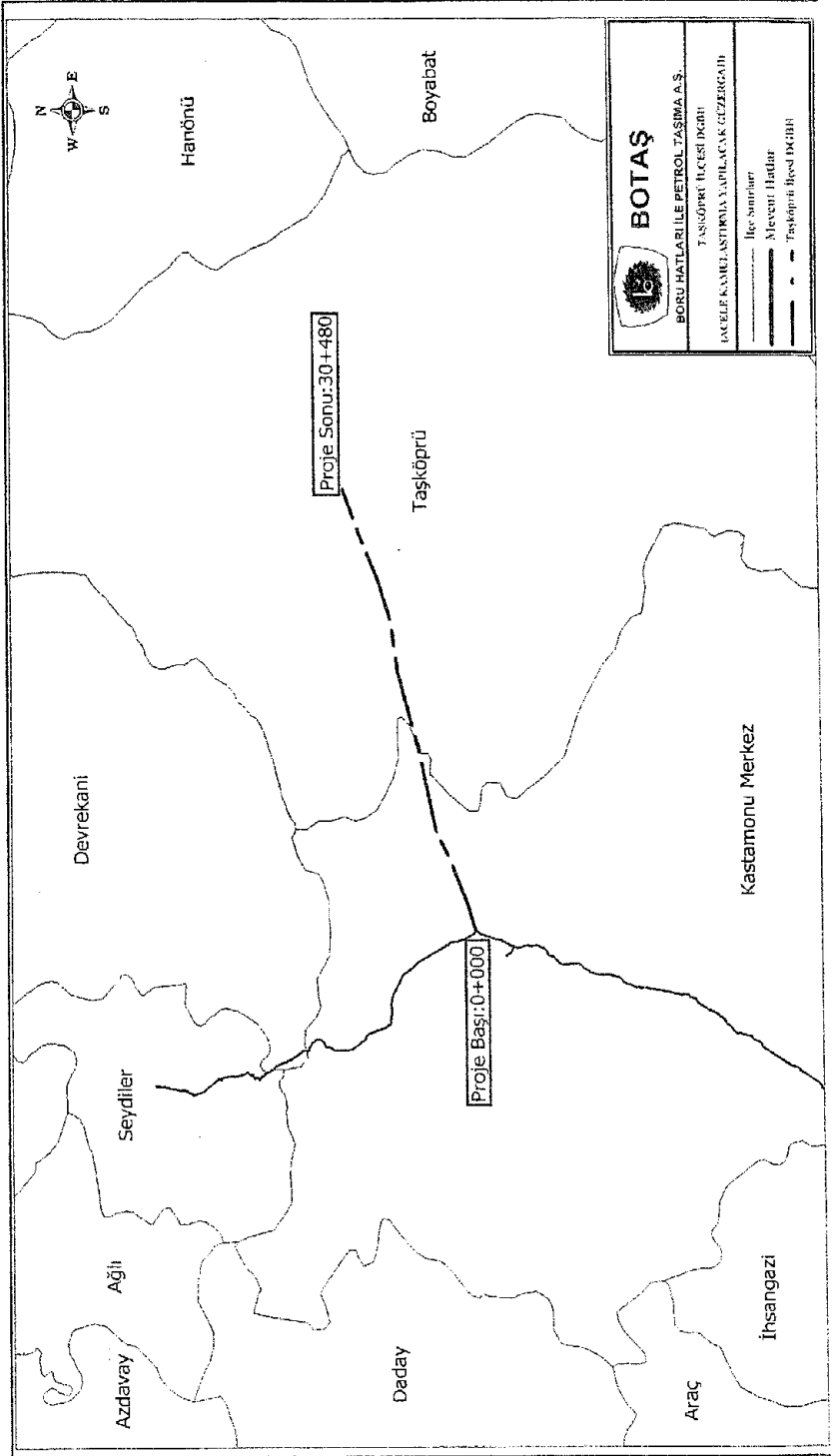
A. ARSLAN

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı

(11) SAYILI HARİTA

(III) SAYILI HARİTA

(IV) SAYILI HARİTA

(V) SAYILI HARİTA

YÖNETMELİKLER

Sosyal Güvenlik Kurumundan:

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU DİSİPLİN AMİRLERİ YÖNETMELİĞİ

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, Sosyal Güvenlik Kurumu merkez ve taşra teşkilatında görev yapan personelin disiplin amirlerini belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, Sosyal Güvenlik Kurumu merkez ve taşra teşkilatında 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi olarak görev yapan memurları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 124 üncü maddesi ile 16/5/2006 tarihli ve 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununun 41 inci maddesi ve 17/9/1982 tarihli ve 8/5336 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan Disiplin Kurulları ve Disiplin Amirleri Hakkında Yönetmeliğin 16 ncı maddesi hükümlerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Disiplin amirleri

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelik kapsamındaki personelin disiplin amirleri, ekte yer alan Ek-1 ve Ek-2 sayılı cetvellerde gösterilmiştir.

(2) Kadrosu fiilen görev yapılan birimde bulunmayan personelin disiplin amirleri, fiilen görev yapılan birimin sıralı disiplin amirleridir.

(3) Kurum Başkanı, Kurum merkez ve taşra teşkilatında görevli bütün memurların disiplin amiridir. Bu sıfatla haiz bulunduğu yetkileri her derecedeki memur hakkında doğrudan kullanabilir.

Yönetmelikte hüküm bulunmayan haller

MADDE 5 – (1) Bu Yönetmelikte hüküm bulunmayan hallerde, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile Disiplin Kurulları ve Disiplin Amirleri Hakkında Yönetmelik hükümleri uygulanır.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 6 – (1) 6/8/2008 tarihli ve 26959 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Sosyal Güvenlik Kurumu Disiplin Amirleri Yönetmeliği yürürlükten kaldırılmıştır.

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununa göre devredilen kurumların kadrolarında olup Sosyal Güvenlik Kurumuna ihdas edilen kadrolar arasında sayılmayan İl Müdür Yardımcısı, Sigorta İl Müdür Yardımcısı, Sağlık İşleri İl Müdür Yardımcısı, Sigorta Müdür Yardımcısı ve Bölge Müdür Yardımcısı unvanlarında bulunan personelin disiplin amirleri, fiilen görev yaptıkları birimlerin sıralı disiplin amirleridir.

(2) Ek-2 sayılı cetvelde “diğer personel” olarak belirtilen personelin, 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanununa göre devredilen kurumların kadrolarında olup Sosyal Güvenlik Kurumuna ihdas edilen kadrolar arasında sayılmayan unvanlarda bulunan İl Müdür Yardımcısı, Sigorta İl Müdür Yardımcısı, Sağlık İşleri İl Müdür Yardımcısı, Sigorta Müdür Yardımcısı ve Bölge Müdür Yardımcısına bağlı olarak çalışmalarını halinde, disiplin amirleri bu sayılan amirlerdir.

Yürürlük

MADDE 7 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 8 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanı yürütür.

Ek-1

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU DİSİPLİN AMİRLERİ CETVELİ
MERKEZ TEŞKİLATI

BİRİMİ	UNVANI	DİSİPLİN AMİRİ	ÜST DİSİPLİN AMİRİ
BAŞKANLIK	Kurum Başkanı	Bakan	
	Kurum Başkan Yardımcısı	Kurum Başkanı	
	Başkanlık Müşaviri, Şube Müdürü	Kurum Başkanı	
	Büro Personeli	Şube Müdürü	Kurum Başkanı
GENEL MÜDÜRLÜKLER	Genel Müdür	Kurum Başkan Yardımcısı	Kurum Başkanı
	Genel Müdürlük Büro Personeli	Genel Müdür	
	Genel Müdür Yardımcısı	Genel Müdür	Kurum Başkan Yardımcısı
	Daire Başkanı	Genel Müdür	Kurum Başkan Yardımcısı
	Şube Müdürü, Sosyal Güvenlik Uzmanı, Sosyal Güvenlik Uzman Yardımcısı, Araştırmacı(Ö), Uzman Tabip, Tabip, Daire Tabibi, Diş Tabibi, Biyolog, Eczacı	Daire Başkanı	Genel Müdür
	Diğer Personel	Şube Müdürü	Daire Başkanı
REHBERLİK VE TEFTİŞ BAŞKANLIĞI	Rehberlik ve Teftiş Başkanı	Kurum Başkanı	
	Başmüfettiş, Müfettiş, Müfettiş Yardımcısı, Şube Müdürü	Rehberlik ve Teftiş Başkanı	Kurum Başkanı
	Diğer Personel	Şube Müdürü	Rehberlik ve Teftiş Başkanı
	Grup Başkanlığı Diğer Personeli	Grup Başkanı	Rehberlik ve Teftiş Başkanı
AKTÜERYA VE FON YÖNETİMİ DAİRE BAŞKANLIĞI	Daire Başkanı	Kurum Başkan Yardımcısı	Kurum Başkanı
	Şube Müdürü, Sosyal Güvenlik Uzmanı, Araştırmacı (Ö), Sosyal Güvenlik Uzman Yardımcısı	Daire Başkanı	Kurum Başkan Yardımcısı
	Diğer Personel	Şube Müdürü	Daire Başkanı

STRATEJİ GELİŞTİRME BAŞKANLIĞI	Strateji Geliştirme Başkanı	Kurum Başkan Yardımcısı	Kurum Başkanı
	Strateji Geliştirme Başkanlığı Büro Personeli	Strateji Geliştirme Başkanı	
	Daire Başkanı, Müşavir (Ö)	Strateji Geliştirme Başkanı	Kurum Başkan Yardımcısı
	Şube Müdürü, Mali Hizmetler Uzmanı, Sosyal Güvenlik Uzmanı, Mali Hizmetler Uzman Yardımcısı, Sosyal Güvenlik Uzman Yardımcısı, Araştırmacı (Ö)	Daire Başkanı	Strateji Geliştirme Başkanı
	Diğer Personel	Şube Müdürü	Daire Başkanı
HUKUK MÜŞAVİRLİĞİ	I. Hukuk Müşaviri	Kurum Başkan Yardımcısı	Kurum Başkanı
	Hukuk Müşaviri, Sosyal Güvenlik Uzmanı, Sosyal Güvenlik Uzman Yardımcısı, Şube Müdürü, Araştırmacı (Ö), Avukat	I. Hukuk Müşaviri	Kurum Başkan Yardımcısı
	Diğer Personel	Şube Müdürü	I. Hukuk Müşaviri
BASIN VE HALKLA İLİŞKİLER MÜŞAVİRLİĞİ	Basın ve Halkla İlişkiler Müşaviri	Kurum Başkanı	
	Şube Müdürü, Araştırmacı (Ö)	Basın ve Halkla İlişkiler Müşaviri	Kurum Başkanı
	Diğer personel	Şube Müdürü	Basın ve Halkla İlişkiler Müşaviri
İÇ DENETİM BİRİMİ BAŞKANLIĞI	İç Denetim Birimi Başkanı	Kurum Başkanı	
	İç Denetçi	Kurum Başkanı	
	Şube Müdürü	İç Denetim Birimi Başkanı	Kurum Başkanı
	Diğer Personel	Şube Müdürü	İç Denetim Birimi Başkanı
İNSAN KAYNAKLARI DAİRE BAŞKANLIĞI	Daire Başkanı	Kurum Başkan Yardımcısı	Kurum Başkanı
	Şube Müdürü, Araştırmacı (Ö)	Daire Başkanı	Kurum Başkan Yardımcısı
	Diğer Personel	Şube Müdürü	Daire Başkanı
DESTEK HİZMETLERİ DAİRE BAŞKANLIĞI	Daire Başkanı	Kurum Başkan Yardımcısı	Kurum Başkanı
	Şube Müdürü, Araştırmacı (Ö), Daire Tabibi, Sivil Sayınma Uzmanı	Daire Başkanı	Kurum Başkan Yardımcısı
	Diğer Personel	Şube Müdürü	Daire Başkanı

İNŞAAT VE EMLAK DAİRE BAŞKANLIĞI	Daire Başkanı	Kurum Başkan Yardımcısı	Kurum Başkanı
	Şube Müdürü, Araştırmacı (Ö)	Daire Başkanı	Kurum Başkan Yardımcısı
	Diğer Personel	Şube Müdürü	Daire Başkanı
EĞİTİM, ARAŞTIRMA VE GELİŞTİRME MERKEZİ BAŞKANLIĞI	Eğitim, Araştırma ve Geliştirme Merkezi Başkanı	Kurum Başkan Yardımcısı	Kurum Başkanı
	Eğitim, Araştırma ve Geliştirme Merkezi Başkan Yardımcısı, Sosyal Güvenlik Uzmanı, Sosyal Güvenlik Uzman Yardımcısı, Şube Müdürü,	Eğitim, Araştırma ve Geliştirme Merkezi Başkanı	Kurum Başkan Yardımcısı
	Diğer Personel	Eğitim, Araştırma ve Geliştirme Merkezi Başkan Yardımcısı	Eğitim, Araştırma ve Geliştirme Merkezi Başkanı

Ek-2

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU DİSİPLİN AMİRLERİ CETVELİ
TAŞRA TEŞKİLATI

BİRİMİ	UNVANI	DİSİPLİN AMİRİ	ÜST DİSİPLİN AMİRİ
SOSYAL GÜVENLİK İL MÜDÜRLÜĞÜ	Sosyal Güvenlik İl Müdürü, Başkanlık Müşaviri	Vali	
	Sosyal Güvenlik İl Müdür Yardımcısı, Avukat, Araştırmacı (Ö)	Sosyal Güvenlik İl Müdürü	Vali
	Sosyal Güvenlik Denetmeni, Sosyal Güvenlik Denetmen Yardımcısı	Sosyal Güvenlik İl Müdür Yardımcısı	Sosyal Güvenlik İl Müdürü
	Diğer Personel	Sosyal Güvenlik İl Müdür Yardımcısı	Sosyal Güvenlik İl Müdürü
SOSYAL GÜVENLİK MERKEZİ MÜDÜRLÜĞÜ	Sosyal Güvenlik Merkezi Müdürü	Sosyal Güvenlik İl Müdürü	Vali
	Sosyal Güvenlik Merkezi Müdür Yardımcısı, Diğer Personel	Sosyal Güvenlik Merkezi Müdürü	Sosyal Güvenlik İl Müdürü

Sivil Havacılık Genel Müdürlüğünden:**HAVALİMANLARI YER HİZMETLERİ YÖNETMELİĞİ (SHY-22)'NDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 23/8/2016 tarihli ve 29810 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Havalimanları Yer Hizmetleri Yönetmeliği (SHY-22)’nin 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (1) numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1) Yerli hava taşıyıcısı, ulaşım hizmeti hariç olmak üzere, bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinde belirtilen yer hizmet türlerinin tamamını veya bir kısmını B grubu çalışma ruhsatı alarak kendi için yapmaya yetkilidir.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 8 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

“Yerli hava taşıyıcıları 5 inci maddede belirtilen havalimanı yer hizmet türlerinden ulaşım hizmeti hariç, diğer hizmet türlerinin tamamını veya bir kısmını B grubu çalışma ruhsatı alarak kendileri için yapmaya yetkilidirler.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Şehir terminali ve/veya terminalleri ile havalimanı arasında ve/veya havalimanından çevre illere ve ilçelere yapılacak olan düzenli yolcu taşıma işletmeciliği, karayolu taşımacılığı ile ilgili tüm mevzuata uyulması koşulu ile taleplere göre, bu Yönetmelik esasları çerçevesinde havalimanı işletmecisi tarafından düzenlenir. Ancak 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun 9 uncu maddesine göre Ulaşım Koordinasyon Merkezi (UKOME) kararı ile yetkilendirilen ve havalimanı, şehir merkezi, havalimanı arasında ulaşım hizmeti verecek kuruluşlar bu Yönetmelik gerekliliklerinin dışındadır. Ulaşım hizmetinde aşağıdaki hususlar dikkate alınır.

1) Havalimanına sefer yapan kuruluşlar, yolcu mağduriyetine ve hizmet aksamasına yol açmamak için uçuş saatlerine göre seferlerini düzenler.

2) Ulaşım hizmeti veren kuruluş durakları ve hareket saatlerine ilişkin bilgiler, hizmet verilen havalimanının resmi internet sitesinde ve havalimanı içerisinde yayınlanır.

3) Aynı güzergâhta en fazla 1 firma hizmet verir.

4) Mülkiyeti DHMİ’de olan ve Kamu Özel İşbirliği Projeleri (KÖİ) ile işletilen havalimanlarındaki düzenlemeler, DHMİ tarafından işletilen havalimanlarındaki gibi yapılır.

5) Araçları kullanacak personel, Genel Müdürlük tarafından yayımlanan Talimatta belirtilen eğitimleri almak zorundadır.

6) Havalimanı işleticisi, hizmetin bu Yönetmelik esaslarına göre verilmesinden, yolcu şikâyetlerini yönetmekten, gerekli alt düzenlemeleri ve kontrolleri yapmaktan Genel Müdürlüğe karşı sorumludur.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 14 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (ğ) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğe aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

B grubu ulaşım hizmeti geçiş süreci

“**GEÇİCİ MADDE 3** – (1) Mevcut B grubu çalışma ruhsatına sahip kuruluşlar, hizmetlerini bu maddenin yayımından itibaren 31/12/2017 tarihine kadar devam ettirebilirler. Bu tarihten sonra yetkileri geçersiz sayılır ve bir daha bu hizmetle yetkilendirilmezler. Hava taşıyıcısının, ulaşım hizmeti ile ilgili sözleşme imzaladığı firma ile sözleşmesinin bitiminde mevcut ulaşım hizmeti çalışma ruhsatı iptal olur.”

MADDE 6 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 7 – Bu Yönetmelik hükümlerini Sivil Havacılık Genel Müdürü yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		Sayısı
23/8/2016		29810

Doğuş Üniversitesinden:

DOĞUŞ ÜNİVERSİTESİ LİSANSÜSTÜ EĞİTİM-ÖĞRETİM VE SINAV YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 14/11/2016 tarihli ve 29888 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Doğuş Üniversitesi Lisansüstü Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin 12 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Lisans derecesi ile kabul edilmiş ve en az yedi dersi başarı ile tamamlamış doktora programı öğrencileri yüksek lisans programına geçebilirler. Doktora programında alınmış olan dersler ve geçirilmiş olan süreler yüksek lisans programına sayılır.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 31 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Tez danışmanı Senatoca belirlenen niteliklere sahip öğretim üyeleri arasından seçilir. Üniversitede belirlenen niteliklere sahip öğretim üyesi bulunmaması halinde Senatoca belirlenen ilkeler çerçevesinde enstitü yönetim kurulu tarafından başka bir yükseköğretim kurumundan öğretim üyesi danışman olarak seçilebilir. Tez çalışmasının niteliğinin birden fazla tez danışmanı gerektirdiği durumlarda atanacak ikinci tez danışmanı, Üniversite kadrosu dışından da en az doktora derecesine sahip kişilerden olabilir.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 33 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Tezli yüksek lisans diploması üzerinde öğrencinin kayıtlı olduğu enstitü anabilim/ anasana dalındaki programın onaylanmış adı bulunur. Mezuniyet tarihi tezin sınav jüri komisyonu tarafından imzalı nüshasının teslim edildiği tarihtir.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 34 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Tezsiz yüksek lisans programı toplam otuz krediden ve 60 AKTS’den az olmamak koşuluyla en az on adet ders ile dönem projesi dersinden oluşur. Öğrenci, proje dersinin alındığı yarıyıldan itibaren dönem projesi dersine kayıt yaptırmak ve yarıyıl sonunda yazılı proje ve/veya rapor vermek zorundadır. Dönem projesi dersi kredisiz olup başarılı veya başarısız olarak değerlendirilir.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 37 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Kredili derslerini ve dönem projesini başarı ile tamamlayan ve genel not ortalaması 4,00 üzerinden en az 2,50 olan öğrenciye tezsiz yüksek lisans diploması verilir.”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 45 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Doktora diploması üzerinde enstitü anabilim/anasanat dalındaki programın Yükseköğretim Kurulu tarafından onaylanmış adı bulunur. Mezuniyet tarihi tezin sınav jüri komisyonu tarafından imzalı nüshasının teslim edildiği tarihtir.”

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 48 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) İlgili anabilim dalı başkanlığı her öğrenci için ders veya uygulama seçimi ile tez, sergi, proje, resital, konser, temsil gibi çalışmaların yürütülmesi için bir danışman ile danışman ve öğrencinin birlikte belirleyeceği tez, sergi, proje, resital, konser, temsil gibi çalışmaların konusunu ve başlığını enstitüye önerir, bu öneri enstitü yönetim kurulu kararı ile kesinleşir. Danışmanın en geç ikinci yarıyılın sonuna kadar atanması zorunludur. Sanatta yeterlik çalışmasının niteliğinin birden fazla tez danışmanı gerektirdiği durumda ikinci tez danışmanı atanabilir. Sanatta yeterlik programlarında tez, sergi, proje, resital, konser, temsil gibi çalışmalarını yönetilebilmesi için başarı ile tamamlanmış en az bir yüksek lisans tezi yönetmiş olmak gerekir. İkinci tez danışmanı Üniversite kadrosu dışından da doktora/sanatta yeterlik derecesine sahip kişilerden olabilir.”

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğin 50 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Sanatta yeterlik çalışmasında başarılı olan öğrenciye kayıtlı olduğu program çerçevesinde mezuniyet için gereken tüm dersleri bu Yönetmelik hükümlerine göre başarı ile tamamlamak ve genel not ortalaması 4,00 üzerinden en az 3,00 olmak kaydı ile Yükseköğretim Kurulu tarafından onaylanan sanat dalının özelliğine göre alanı belirleyen bir diploma verilir. Mezuniyet tarihi, tezin sınav jüri komisyonu tarafından imzalı nüshasının teslim edildiği tarihtir.”

MADDE 9 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 10 – Bu Yönetmelik hükümlerini Doğu Üniversitesi Rektörü yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
14/11/2016	29888

Gaziantep Üniversitesinden:**GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ
EĞİTİM-ÖĞRETİM VE SINAV YÖNETMELİĞİ****BİRİNCİ BÖLÜM****Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar****Amaç**

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; Gaziantep Üniversitesi Hukuk Fakültesinde lisans düzeyinde yürütülen eğitim-öğretim ve sınavlara ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, Gaziantep Üniversitesi Hukuk Fakültesinde yürütülen kayıt işlemleri, lisans düzeyinde eğitim-öğretim, yatay geçiş, öğrenci değişim programları, sınavlar, başarı notunun hesaplanması ve mezuniyete ilişkin hükümleri kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik; 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 14, 43 ve 44 üncü maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) AKTS: Avrupa Kredi Transfer Sistemini,
- b) Bölüm kurulları: Kamu hukuku ve özel hukuk bölüm kurullarını;
- c) Danışman: Öğrencilerin eğitim-öğrenim ve diğer sorunlarıyla ilgilenmek üzere Fakülte Kurulunca atanan öğretim elemanını,
- ç) Dekan: Gaziantep Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekanını,
- d) Dekanlık: Gaziantep Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekanlığını,
- e) Fakülte: Gaziantep Üniversitesi Hukuk Fakültesini,
- f) Fakülte Kurulu: Gaziantep Üniversitesi Hukuk Fakültesi Fakülte Kurulunu,
- g) Fakülte Yönetim Kurulu: Gaziantep Üniversitesi Hukuk Fakültesi Yönetim Kurulunu,
- ğ) Ortak zorunlu/seçmeli ders: 2547 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) bendinde yer alan dersler ile Senato kararıyla öngörülen dersleri,
- h) Öğretim elemanı: Gaziantep Üniversitesinde görevli öğretim elemanları ve diğer öğretim yardımcılarını,
- ı) Ön şartlı ders: Alınabilmesi için alt yarıyıl veya yıllarda yer alan derslerden bir veya birkaçının başarılması şartı aranılan ders,
- i) Rektör: Gaziantep Üniversitesi Rektörünü,
- j) Senato: Gaziantep Üniversitesi Senatosunu,
- k) Seçmeli ders: Öğrencinin zorunlu dersler dışında alan içinden ve/veya alan dışından seçerek aldığı dersi,
- l) Üniversite: Gaziantep Üniversitesini,
- m) Zorunlu ders: Programda öngörülen ve öğrencinin alması gerekli olan dersi, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM**Eğitim-Öğretime İlişkin Esaslar****Öğrenim süresi**

MADDE 5 – (1) Hukuk Fakültesinde dört yıllık eğitim-öğretim programı uygulanır. Programa kayıtlı öğrencilerin, hazırlık sınıfı hariç, kayıt olduğu programa ait derslerin verildiği dönemden başlamak üzere, her dönem için kayıt yaptırıp yaptırmadığına bakılmaksızın, azami yedi yılsonunda öğrenimlerini tamamlamaları gerekir.

(2) Azami öğrenim süreleri sonunda Fakülte ile ilişkisi kesilme durumuna gelen öğrencilere, Senato kararları uygulanır.

Eğitim-öğretim yılı ve akademik takvim

MADDE 6 – (1) Fakültede eğitim-öğretim yıllık düzende, Fakülte Kurulunun kararlaştırdığı ve Senatonun onayladığı akademik takvime göre yürütülür.

(2) Bir eğitim-öğretim yılı güz ve bahar yarıyılı olmak üzere on dört haftalık iki yarıyıldan oluşur. Bu süreye yarıyıl/yıl sonu ve bütünleme sınav süreleri dâhil değildir. Senato kararıyla bu sürelerde değişiklik yapılabilir.

Ders kaydı

MADDE 7 – (1) Öğrenciler, her eğitim-öğretim yılı başında, akademik takvimde belirtilen süreler içinde ve bu Yönetmeliğe uygun olarak ders kaydı yaparlar. Ders kaydının tamamlanabilmesi, varsa mali yükümlülüklerin yerine getirilmesine ve danışman onayına bağlıdır.

(2) Ders kayıtlarını yaptırmayan öğrenciler ders alamazlar ve sınavlara giremezler.

Eğitim-öğretim planı, dersler ve kredi değerleri

MADDE 8 – (1) Fakültede eğitim-öğretim; teorik dersler ve uygulamalı çalışmalardan oluşur. Öğrencilerin tabi olacakları öğretim programı, bölüm kurullarının önerisi üzerine Fakülte Kurulunca kararlaştırılır ve Senatonun onayı ile kesinleşir.

(2) Her öğrencinin almakla yükümlü olduğu dersler; zorunlu, seçmeli ve ortak zorunlu dersler olmak üzere üç gruba ayrılır. 2547 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) bendinde belirtilen derslere ek olarak Senato kararı ile ortak zorunlu/seçmeli dersler öngörülebilir.

(3) Derslerin yıllık olarak planlanması esas olmakla birlikte, nitelikleri gereği kimi zorunlu dersler ile ortak zorunlu/seçmeli dersler ve seçmeli dersler yarıyıl esasına göre planlanabilir. Yarıyıl esasına göre planlanacak derslerin ders kayıtlarının her yarıyıl başında, akademik takvimde belirtilen süreler içinde yapılması kararlaştırılabilir.

(4) Her yarıyıl/yıl hangi derslerin açılacağı ve hangi öğretim elemanlarınca okutulacağı, bölüm kurullarından gelen öneriler göz önüne alınarak Fakülte Kurulunca kararlaştırılır.

(5) Seçmeli dersler, öğrencinin kayıtlı olduğu ilgili yıl/yarıyıl ders grupları içinden, Fakülte Kurulunca belirlenebilecek öğrenci kontenjanları dikkate alınarak, öğrenciler tarafından seçilir.

Derslerin kredi değeri

MADDE 9 – (1) Her dersin kredi ve AKTS değerleri öğretim programında belirtilir.

(2) Bir dersin kredi değeri, o dersin haftalık teorik ders saatlerinin tamamı ile haftalık uygulama saatlerinin yarısının toplamından oluşur.

(3) Derslerin AKTS değerleri, öğrencinin her bir ders için tahmin edilen öğrenme çıktılarına ulaşabilmesi için ihtiyaç duyacağı toplam iş yükü dikkate alınarak hesaplanır.

Ders yükü ve seçimi

MADDE 10 – (1) Öğrencinin ders yükü, kayıtlı olduğu eğitim-öğretim yılı itibarıyla alması gereken zorunlu ve seçmeli derslerin AKTS değerleri toplamıdır. 2547 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) bendinde belirtilen dersler ile Senatonun belirleyebileceği ortak zorunlu/seçmeli dersler ders yüküne dâhil edilmez.

(2) Öğrenciler, bir önceki yıl başarısız oldukları derslerle birlikte, kayıtlı olduğu ilgili yıl derslerinin tümünü alabilirler. Ancak, öğrencinin alabileceği derslerin toplam AKTS değeri o akademik yıl için en fazla 90 AKTS olabilir. Azami sınırı aşan öğrenciler öncelikle bir önceki yıl başarısız oldukları dersleri seçerler.

(3) Birinci yıl alması gereken zorunlu derslerden birden fazlasından başarısız olan öğrenci üçüncü yıl derslerini, ikinci yıl alması gereken zorunlu derslerden birden fazlasından başarısız olan öğrenci dördüncü yıl derslerini alamaz. Seçmeli ve ortak zorunlu/seçmeli derslerdeki başarı/başarısızlık durumu yıl geçmede dikkate alınmaz.

(4) Öğretim programındaki herhangi bir dersin alınabilmesi için alt yarıyıl veya yıllardan belirli ders veya derslerin başarılmış olması şart olarak kabul edilebilir. Ön şart dersler ve ön şartlar Fakülte Kurulunca kararlaştırılır ve Senato onayıyla kesinleşir.

(5) Yılsonu genel not ortalamaları 2,50-2,99 arası olan öğrenciler istekleri halinde bir ders, yılsonu genel not ortalamaları 3,00 ve üzeri olan öğrenciler ise istekleri halinde iki ders fazladan alabilirler. Not ortalaması şartını sağladıkları her bir akademik yıl için kullanabilecekleri bu seçimlik hak, öğrencinin kayıtlı olduğu yıla göre bir üst sınıftaki zorunlu dersleri, o yarıyıl/yıl Fakültede açılacak tüm seçmeli dersleri ve danışman onayıyla Üniversitenin diğer dört yıllık lisans programlarında açılacak zorunlu dersleri kapsar. Fazladan alınan bu derslerin yarıyıl esasına göre planlanmış olması durumunda, öğrenciler bu haklarını güz ve bahar yarıyıllarının her birinde belirtilen sayıda ders seçerek kullanabilirler.

Derslere devam zorunluluğu

MADDE 11 – (1) Öğrenciler, bir yarıyıl/yıl içinde almış oldukları bütün zorunlu ve seçmeli derslerin her birine, toplam saatleri itibarıyla en az %70 oranında devam etmek zorundadır.

(2) Öğrenciler devam zorunluluğuna uymadıkları derslerin yarıyıl sonu/yılsonu ile bütünleme sınavlarına girme hakkını elde edemez ve o derste yaptıkları yarıyıl içi çalışmaları ile aldıkları notlar geçersiz sayılır. Bu durumdaki öğrencilere, 14 üncü madde gereğince (NA) notu verilir.

(3) Derslere devam yükümlülüğünü yerine getirip, yarıyıl sonu/yılsonu ve bütünleme sınavlarında başarısız olan öğrencilerden, o dersi aldıkları daha sonraki yarıyıllarda/yıllarda devam zorunluluğu aranmaz.

(4) Öğrencilerin devam durumlarının denetimi, belirlenen esaslar çerçevesinde, ilgili öğretim elemanları tarafından yapılır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Sınavlar ve Başarı Değerlendirmesi

Başarı değerlendirme yöntemi

MADDE 12 – (1) Ders başarı değerlendirme yazılı, sözlü, uygulamalı, yazılı ve sözlü, yazılıdan sonra belli şartlarla sözlü, yazılı ve uygulamalı veya yazılı-sözlü-uygulamalı olarak yapılabilir.

(2) Öğretim elemanları akademik yılın/yarıyılın başladığı en geç ilk hafta içinde, verdikleri dersin başarı değerlendirme yöntemini belirleyerek Dekanlığa yazılı olarak bildirir. Fakülte Kurulunun onayıyla kesinleşen başarı değerlendirme yöntemleri en geç ikinci hafta sonunda alışılmış usullerle öğrencilere duyurulur.

(3) Başarı değerlendirme yöntemi süresi içinde Dekanlığa bildirilmeyen ya da Fakülte Kurulunca onaylanmayan dersler için, 13 üncü madde hükümleri uygulanır.

Sınavlar

MADDE 13 – (1) Sınavlar; ara sınav, yarıyıl sonu/yılsonu sınavı, bütünleme sınavı, mazeret sınavı ve tek ders sınavı olmak üzere beş türdür. Bu sınav türlerine ilişkin esaslar şunlardır:

a) Ara sınav:

1) Her yarıyıl/yıl açılan derslerle ilgili olarak en az bir ara sınav yapılır.

2) Ara sınavın yazılı olarak yapılması esastır.

3) Ara sınavın ders notuna katkısı aksi öngörülmedikçe %40'tır. Bu oran %40'tan az olamaz. Bir dersin yarıyıl/yıl içi değerlendirmesinin ders notuna katkısının %40'tan fazla olacak şekilde belirlenmesi durumunda en az iki ara sınav ya da diğer başarı değerlendirme yöntemi uygulanır.

b) Yarıyıl sonu/yılsonu sınavı:

1) Her yarıyıl/yıl açılan derslerle ilgili olarak bir yarıyıl sonu/yılsonu sınavı yapılır.

2) Yarıyıl sonu/yılsonu sınavının yazılı olarak yapılması esastır.

3) Yarıyıl sonu/yılsonu sınavının ders notuna katkısı aksi öngörülmedikçe %60'tır. Bu oran %40'tan az olamaz.

c) Bütünleme sınavı:

1) Her yarıyıl/yıl açılan derslerle ilgili olarak bir bütünleme sınavı yapılır.

2) Bütünleme sınavı, yarıyıl sonu/yılsonu sınavı yerine geçer ve bu sınavda alınan not, son not olarak kabul edilir.

3) Güz yarıyılında, yarıyıllık olarak açılan derslerin bütünleme sınavı yarıyıl sonunda; diğer tüm derslerin bütünleme sınavı ise yılsonunda, akademik takvimde belirtilen tarihlerde yapılır.

4) Bütünleme sınavına; yarıyıl sonu/yılsonu sınavına girmeyen ya da giremeyen öğrenciler veya 14 üncü maddeye göre yarıyıl sonu/yılsonu sınavında başarısız olan öğrenciler girebilir.

ç) Mazeret sınavı:

1) Fakülte Yönetim Kurulunun kabul edeceği haklı ve geçerli nedenleri veya 9/12/2011 tarihli ve 28137 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Gaziantep Üniversitesi Öğrenci Sağlık İşleri ve Sağlık Raporları Yönetmeliğinde sözü edilen geçerli raporu olan öğrencilere yalnızca ara sınavlar için mazeret sınavı hakkı verilir. Mazeret sınavı ara sınav yerine geçer.

2) Dekanlıkça mazeretleri kabul edilenler, sınav hakkını en az bir hafta önce ilan edilen mazeret sınav takvimine göre kullanırlar.

3) Mazeretli oldukları süre içinde yapılan sınavlara giren öğrencilerin sınavları, mazeretleri dikkate alınarak, Fakülte Yönetim Kurulunca geçersiz sayılabilir.

4) Mazeret sınavlarına giremeyen öğrenciye ikinci bir mazeret sınav hakkı verilmez.

d) Tek ders sınavı:

1) Bütünleme sınavları sonrasında tek bir dersten başarısız olduğu için mezun olamayan öğrenciye bu dersle ilgili olarak tek ders sınav hakkı verilir.

2) Yazılı veya üç gün önceden dersin öğretim elemanı tarafında usulünce ilan edilmek şartıyla, yazılı ve sözlü olarak uygulanabilecek bu sınavda alınacak not, dersin diğer başarı değerlendirme yöntemleri dikkate alınmaksızın başarı notu olarak kabul edilir.

(2) Yarıyıl sonu/yılsonu, bütünleme ve tek ders sınavları Hukuk Fakültesi Akademik Takviminde belirtilen tarihlerde yapılır. Ara sınav ve mazeret sınavı tarihleri yıllık planlanan dersler için akademik yılın başladığı tarihten itibaren bir ay içinde, yarıyıl olarak planlanan dersler için her yarıyıl başlangıcından itibaren bir ay içinde ilan edilir.

(3) Sınav takvimi, sınavların başlangıç tarihinden en geç bir hafta önce duyurulur. Zorunlu nedenlerle Dekanlığın bu takvimde değişiklik yapma hakkı saklıdır.

(4) Sınavlar, Dekanlığın belirlediği usul ve esaslar çerçevesinde, ilgili dersi veren öğretim elemanı tarafından, dersi veren öğretim elemanının izin, yurt dışı görevlendirme veya başka bir nedenle bulunmaması veya Fakülte Yönetim Kurulu tarafından tespit edilen zorlayıcı nedenlerin varlığı halinde Fakülte Yönetim Kurulu tarafından belirlenen öğretim elemanının sorumluluğunda yapılır. Bu sınava ilişkin bütün iş ve işlemler, yine Dekanlığın belirlediği usul ve esaslar çerçevesinde, bu madde hükümlerine göre görevlendirilen öğretim elemanı tarafından yürütülür.

(5) Bir sınav veya ders değerlendirme sonucuna, ilanı tarihinden itibaren beş iş günü içinde ve sadece maddi hata yönünden itiraz edilebilir. Öğrencinin itirazı üzerine ilgili öğretim elemanı tarafından maddi hata olup olmadığı incelenir. Maddi hata olduğu tespit olunursa, hata Fakülte Yönetim Kurulu kararı ile düzeltilir. Ayrıca Fakülte Yönetim Kurulu tarafından, sınav kâğıtlarında, sınav cetvellerinde veya ilgili sınav evrakında açık bir maddi hata tespit edilirse, bu hata ilgili öğretim elemanının da görüşü alındıktan sonra, Fakülte Yönetim Kurulu kararı ile düzeltilir.

Başarının ölçülmesi ve değerlendirilmesi

MADDE 14 – (1) Bütün başarı değerlendirmelerinde mutlak not sistemi esas alınır ve tam not 100'dür.

(2) Bir dersin ham başarı puanı, ara sınav notları ile varsa diğer yarıyıl içi çalışmalarındaki notlar ve yarıyıl sonu veya bütünleme sınavında alınan notların ağırlıklı ortalamasına göre hesaplanır.

(3) Bir dersten başarılı sayılmak için, yarıyıl sonu/yılsonu veya bütünleme sınavı notunun en az 50 puan olması ve genel başarı değerlendirmesine katılacak sınavlarının ağırlıklı ortalamasının en az 60 puan olması şarttır.

(4) 100 puan üzerinden sayısal olarak verilen ham başarı puanlarına karşılık gelen harf notları ve katsayıları aşağıda gösterilmiştir:

<u>Başarı Harf Notu</u>	<u>Katsayı</u>	<u>100 Puan Üzerinden Ham Başarı Puanı</u>
AA	4,0	90-100
BA	3,5	80-89
BB	3,0	70-79
CB	2,5	65-69
CC	2,0	60-64
DC	1,5	55-59
DD	1,0	50-54
FD	0,5	40-49
FF	0	39 ve aşağısı

(5) Dördüncü fıkrada yer alan tablodaki harf notu karşılıklarına göre; bir dersten başarılı olmak için başarı notunun en az (CC) veya daha yukarı olması gerekir.

(6) Yarıyıl sonu/yılsonu veya bütünleme sınavı notu 100 tam puan üzerinden 50 puanın altında olan öğrenciler, ham başarı puanlarına bakılmaksızın başarısız sayılır. Bu durumda, ham başarı puanı 60 puan ve üzerinde ise (DC) notu, ham başarı puanı 60 puanın altında ise tabloda ham başarı puanı karşılığı olan harf notu verilir.

(7) Bir dersten (DC) ve (DD) harf notlarından birini alan öğrenci, bu dersi koşullu başarmış kabul edilir. Öğrencinin, mezuniyet esnasında koşullu başarmış olduğu dersten başarılı sayılabilmesi için genel not ortalamasının en az 2,00 olması gerekir.

(8) Ayrıca;

a) (I) eksik, (S) yeterli, (U) yetersiz, (NA) devamsızlık nedeni ile başarısız olarak ifade edilir.

b) (I) notu, hastalık veya geçerli başka bir nedenle yarıyıl/yıl içinde başarılı olduğu halde, ders için gerekli koşulları tamamlayamayan öğrencilere verilir. Öğrenci herhangi bir dersten (I) notu aldığı takdirde; yarıyıl/yıl ders notlarının Öğrenci İşleri Dairesi Başkanlığına teslim tarihinden itibaren onbeş gün içinde eksikliklerini tamamlayarak bir not almak zorundadır. Aksi halde (I) notu kendiliğinden (FF) veya (U) notu haline gelir. Ancak, uzayan bir hastalık ve benzeri hallerde Fakülte Yönetim Kurulunun kararıyla (I) notunun süresi bir sonraki kayıt döneminin başlangıcına kadar uzatılabilir.

c) (S) notu, kredisiz derslerden geçen veya staj çalışmasını başarı ile tamamlayan öğrencilere verilir.

ç) (U) notu, kredisiz dersler ile staj çalışmasında başarı gösteremeyen öğrencilere verilir.

d) (NA) notu, derse devam yükümlülüklerini yerine getirmeyen öğrencilere verilir. (NA) notu, not ortalaması hesabında (FF) notu gibi işlem görür.

e) (I), (S) ve (U) notu, not ortalaması hesaplarında dikkate alınmaz.

(9) Yarıyıl/yıl ders notları, Öğrenci İşleri Dairesi Başkanlığına verildiği anda kesinleşir ve aynı Daire tarafından açıklanır.

Ders tekrarı ile ilgili esaslar

MADDE 15 – (1) Bir dersten (FF), (FD), (NA) veya (U) notu alan veya bir dersi normal yılında almayan öğrenciler, bu derse tekrar verildiği ilk yılda kayıt olmak zorundadırlar. Bu dersler, seçmeli veya sonradan programdan çıkarılan dersler ise, öğrenciler bunların yerine Fakülte Kurulunca uygun görülen dersleri alırlar.

(2) Öğrenciler not yükseltmek amacıyla, öğrenimi süresince aldıkları dersleri tekrarlayabilirler. Tekrarlanan derste, önceki not ne olursa olsun, alınan son not geçerlidir.

Not ortalaması

MADDE 16 – (1) Öğrencinin başarı durumu, her akademik yılsonunda yılsonu not ortalaması ve her yarıyıl sonunda genel not ortalaması Öğrenci İşleri Dairesi Başkanlığı tarafından hesaplanarak belirlenir.

(2) Öğrencinin yılsonu ve genel not ortalamalarının hesaplanmasında dikkate alınacak her bir dersten aldığı toplam kredi tutarı, o dersin kredi değeri ile 14 üncü maddede gösterilen harf notu katsayısının çarpımından elde edilir.

(3) Herhangi bir akademik yılın yılsonu not ortalamasını bulmak için, o akademik yıl içinde öğrencinin alarak başarılı ya da başarısız olduğu bütün derslerden elde ettiği toplam kredi tutarı, bu derslerin kredi değeri toplamına bölünür. Elde edilen ortalamalarda, virgülden sonraki üçüncü hane beşten küçükse sıfıra; beş veya beşten büyükse, ikinci hane bir artıracak şekilde yuvarlanarak, virgülden sonraki iki hane esas alınır. Genel not ortalaması ise, öğrencinin Üniversiteye girişinden itibaren almış olduğu ve kayıtlı bulunduğu Hukuk Fakültesinde geçerli olan derslerin tümü dikkate alınarak hesaplanır. Gerek yılsonu ve gerekse genel not ortalamasının hesaplanmasında, (AA)'dan (FF)'ye kadar verilen notlar esas alınır. Genel not ortalamasına, tekrar edilen derslerden alınan en son not katılır. Bütün notlar öğrencinin not belgesine işlenir.

Başarı durumu ve onur/yüksek onur öğrencileri

MADDE 17 – (1) Genel not ortalaması ve yılsonu not ortalaması en az 2,00 olan öğrenciler başarılı sayılırlar. Bu öğrencilerden, yılsonunda programın o akademik yıl için gerektirdiği tüm ders yükünü alarak başarıyla tamamlayan, disiplin cezası almayan ve akademik yıl başarı not ortalaması 3,00-3,49 olan öğrenci onur öğrencisi; ortalaması 3,50 ve üstünde olan öğrenci ise yüksek onur öğrencisi sayılır. Onur ve yüksek onur öğrenci listeleri, Öğrenci İşleri Dairesi Başkanlığınca belirlenir ve ilgili birimlerce ilan edilir.

(2) Öğrenim programını 5 inci maddede belirtilen asgari sürede tamamlayan, disiplin cezası almayan ve genel not ortalaması 3,00-3,49 olan öğrenci onur öğrencisi; 3,50 ve üstü olan öğrenci ise yüksek onur öğrencisi olarak mezun olur.

Mezuniyet durumu

MADDE 18 – (1) Bu Yönetmelik çerçevesinde tabi olduğu öğretim programına göre aldığı tüm dersleri ve uygulamaları başararak toplam en az 240 AKTS kredisini tamamlayan, programa ilişkin tüm yükümlülükleri yerine getiren ve genel not ortalaması 2,00 veya daha yüksek olan öğrenci mezun olmaya hak kazanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Kayıt işlemleri

MADDE 19 – (1) Öğrencilerin kayıt hakları, ilişik kesme ve izinli sayılma işlemleri 27/8/1994 tarihli ve 22034 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Gaziantep Üniversitesi Eğitim-Öğretim, Sınav ve Değerlendirme Esaslarına İlişkin Çerçeve Yönetmelik, 28/1/1989 tarihli ve 20063 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Gaziantep Üniversitesi Öğrenci Kayıt Kabul İşleri Yönetmeliği hükümleri uyarınca yapılır.

Yatay geçiş

MADDE 20 – (1) Hukuk Fakültesine yatay geçişler, 24/4/2010 tarihli ve 27561 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Yükseköğretim Kurumlarında Önlisans ve Lisans Düzeyindeki Programlar Arasında Geçiş, Çift Anadal, Yan Dal ile Kurumlar Arası Kredi Transferi Yapılması Esaslarına İlişkin Yönetmelik hükümleri esas alınarak Fakülte Yönetim Kurulunca yapılır.

Dikey geçiş

MADDE 21 – (1) Adalet meslek yüksekokulu mezunlarının Fakülteye kayıtları, 19/2/2002 tarihli ve 24676 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Meslek Yüksekokulları ve Açıköğretim Ön Lisans Programları Mezunlarının Lisans Öğrenimine Devamları Hakkında Yönetmelik hükümleri esas alınarak Fakülte Yönetim Kurulunca yapılır.

Muafiyet ve intibak

MADDE 22 – (1) Bir yükseköğrenim kurumunun herhangi bir hukuk fakültesinden yataş geçiş veya diğeri bir yolla geçiş yapan öğrenciler, kabul edildikleri programdaki derslerden, en az (CC) veya buna eş değeri not almış olmaları, derslerin kredilerinin uyuşması ve bu derslerin denkliklerinin de Fakülte Yönetim Kurulunca kabul edilmiş olması halinde muaf tutulurlar.

(2) Bir yükseköğretim kurumunun herhangi bir ön lisans veya hukuk fakültesi dışındaki lisans programına kayıtlı iken, Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi (ÖSYM) sınavına girerek tekrar Üniversiteye kayıt yaptıran öğrenciler ile herhangi bir Üniversitenin hukuk fakültesi dışındaki lisans programındaki ilk iki yıllık dersleri başarıyla tamamlayarak önlisans diploması alan ve ÖSYM sınavı ile tekrar lisans programına başlayan öğrenciler; kabul edildikleri programdaki sadece ortak zorunlu ve seçmeli derslerden, en az (CC) veya buna eş değeri not almış olmaları, derslerin kredilerinin uyuşması ve bu derslerin denkliklerinin de Fakülte Yönetim Kurulunca kabul edilmiş olması halinde muaf tutulurlar. Bu öğrenciler, hiçbir şekilde Fakülte de okutulan zorunlu derslerden muaf tutulamaz ve denklikleri kabul edilemez.

(3) Bu madde kapsamına giren öğrencilerin öğrenim görebilecekleri azami süre, kayıtlı oldukları programda muaf tutuldukları derslerin toplam kredi değerinin yarıyıllı karşılığının kanuni azami öğretim süresinden düşülmesi suretiyle Fakülte Yönetim Kurulunca belirlenir.

Öğrencilerin genel yükümlülükleri ve tebligat

MADDE 23 – (1) Öğrenciler, Dekanlık tarafından gerek Fakülte duyuru panoları gerek Üniversite ve Fakülte resmi internet sayfası üzerinden yapılan yazılı duyuruları takip etmekle yükümlüdür. Öğrenciler, Fakülte duyuru panoları, Üniversite ve Fakülte resmi internet sayfası ve öğrenci otomasyon sistemleri üzerinden yapılmış olan bir duyuruyu görmediklerini veya bu duyurudan haberdar olmadıklarını ileri süremezler. Bu duyurular tebligat yerine geçer.

Hüküm bulunmayan haller

MADDE 24 – (1) Bu Yönetmelikte hüküm bulunmayan hallerde; 11/7/2005 tarihli ve 25872 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Gaziantep Üniversitesi Önlisans ve Lisans Eğitim-Öğretim ile Sınav ve Değerlendirme Esaslarına İlişkin Yönetmelik, ilgili mevzuat hükümleri ile Senato, Fakülte Kurulu ve Fakülte Yönetim Kurulu Kararları uygulanır.

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce kayıt yaptıran yarıyıllı sistemine göre ders alan öğrencilere 10 uncu maddenin üçüncü fıkrası uygulanmaz. Bu öğrencilerin yıllık sisteme intibakları Fakülte Kurulunca belirlenecek olan uygulama esaslarına göre yapılır.

Yürürlük

MADDE 25 – (1) Bu Yönetmelik 2017-2018 Eğitim-Öğretim Yılı başında yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 26 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Gaziantep Üniversitesi Rektörü yürütür.

TEBLİĞLER

Ekonomi Bakanlığından:

**ÇEVRENİN KORUNMASI YÖNÜNDE KONTROL ALTINDA TUTULAN
ATIKLARIN İTHALAT DENETİMİ TEBLİĞİ (ÜRÜN GÜVENLİĞİ
VE DENETİMİ: 2017/3)'NDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR TEBLİĞ
(ÜRÜN GÜVENLİĞİ VE DENETİMİ: 2017/26)**

MADDE 1 – 30/12/2016 tarihli ve 29934 mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Çevrenin Korunması Yönünden Kontrol Altında Tutulan Atıkların İthalat Denetimi Tebliği (ÜRün Güvenliği ve Denetimi: 2017/3)’nin 5 inci maddesinin ikinci fıkrasının (g) bendi aŐadaki şekilde değiştirilmiştir.

“g) 7112.91.00.00.00, 7112.92.00.00.00 ve 7112.99.00.90.00 GTİP’li kullanılmıŐ baskı devre kartlarının ithalinde, ithalatçı firmanın söz konusu atıkların tehlikeli atık olmadığı ve başka bir tehlikeli atıkla kontamine olmadığına ilişkin beyanı ile bu yöndeki taahhünamesi.”

MADDE 2 – Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tebliğ hükümlerini Ekonomi Bakanı yürütür.

Tebliğin Yayınlandığı Resmî Gazete’nin	
Tarihi	Sayı
30/12/2016	29934 Mükerrer

Ekonomi Bakanlığından:

**İTHALATTA KORUNMA ÖNLEMLERİNE İLİŞKİN TEBLİĞ
(TEBLİĞ NO: 2017/6)**

Başvuru

MADDE 1 – (1) Yerli üreticiler tarafından 3907.61.00.00.00 gümrük tarife istatistik pozisyonu altında sınıflandırılan “78 ml/g veya daha fazla viskozitesi olanlar” (polietilen tereftalat) ithalatında uygulanmakta olan korunma önleminin süresinin uzatılması talebiyle Ekonomi Bakanlığı (Bakanlık) İthalat Genel Müdürlüğu’ne (Genel Müdürlük) başvuruda bulunmuŐtur. Söz konusu başvurunun gizli olmayan özetine Bakanlığın internet sitesi (<http://www.ekonomi.gov.tr>) “Ticaret Politikası Savunma Araçları” sayfasında yer alan “Korunma Önlemleri/SoruŐtırmalar” bağlantısından ulaŐılabilmektedir.

Ön inceleme

MADDE 2 – (1) Yapılan ön incelemede, başvuru konusu eŐyanın ithalatının 2016 yılında arttığı, ithal birim fiyatların inceleme döneminde yurt içi satış fiyatlarının altında kaldığı tespit edilmiştir.

(2) Yerli üreticilerin ekonomik göstergelerinin bir kısmında inceleme döneminde bozulmalar olduğu tespit edilmiştir.

Karar

MADDE 3 – (1) İthalatta Korunma Önlemlerini Değerlendirme Kurulu, başvuru konusu eŐyanın ithalatında 8/6/2004 tarihli ve 25486 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İthalatta Korunma Önlemleri Yönetmeliği (Yönetmelik) hükümleri çerçevesinde korunma önlemi soruŐturması (soruŐtırma) açılmasına toplantıya katılan üyelerin oy birliği ile karar vermiŐtir.

Soruşturmanın yürütülmesi

MADDE 4 – (1) Soruşturma, Yönetmeliğin ilgili hükümleri kapsamında Genel Müdürlük tarafından yürütülür. Soruşturma ile ilgili tüm yazışmalar aşağıda belirtilen yetkili merci ile yapılır.

T.C. Ekonomi Bakanlığı

İthalat Genel Müdürlüğü

Korunma Önlemleri Dairesi

Söğütözü Mah. 2176. Sok. No: 63, 06530 Çankaya/ANKARA

Tel: (+90 312) 204 99 44 Faks: (+90 312) 212 86 33

İnternet Adresi: <http://www.tpsa.gov.tr>

E-Posta: korunma@ekonomi.gov.tr

İlgili taraflar

MADDE 5 – (1) Ekte yer alan “İlgili Taraf Başvuru Formu”nu doldurarak bu Tebliğin yayımı tarihinden itibaren yirmi gün içinde Genel Müdürlüğe gönderenler soruşturma kapsamında ilgili taraf olarak kabul edilirler.

Görüşlerin sunulması ve bilgi verilmesi

MADDE 6 – (1) “İlgili Taraf Başvuru Formu”nu doldurarak 5 inci maddede belirtilen süre içerisinde gönderenlere <http://ithkorunma.ekonomi.gov.tr> adresinden ulaşılabilen “İlgili Taraf Soru Formu”na giriş yapabilecekleri kullanıcı adı ve şifre Genel Müdürlükçe bildirilir. Kullanıcı adı, “İlgili Taraf Başvuru Formu”nda beyan edilen e-posta adresi olarak belirlenir. İlgili tarafların, bildirilen kullanıcı adı ve şifreyi kullanarak “İlgili Taraf Soru Formu”nu elektronik ortamda bu Tebliğ’in yayımı tarihinden itibaren otuz gün içinde doldurmaları gerekmektedir. “İlgili Taraf Soru Formu”nun doldurulmasıyla ilgili olarak Genel Müdürlük ile temas kurulması mümkün bulunmaktadır.

(2) Soruşturmaya ilişkin yazılı ve sözlü iletişim Türkçe yapılır. İlgili tarafların soru formuna ilişkin yanıtlarını ve bu yanıtlar dışında kalan tüm bilgi, belge, görüş ve taleplerini yazılı olarak Türkçe sunmaları gerekir. Türkçe dışında bir dilde sunulan yanıt, bilgi, belge, görüş ve talepler dikkate alınmaz.

(3) Bakanlık gerekli görmesi halinde ilgililerden ek bilgi ve belge isteyebilir.

İlgili tarafların dinlenmesi

MADDE 7 – (1) İlgili taraflar, varsa sözlü olarak dinlenme taleplerini de “İlgili Taraf Başvuru Formu”nda belirtmek suretiyle yetkili merciye iletir. Talep edilmesi halinde düzenlenecek olan dinleme toplantısının yapılacağı yer ve tarih ile soruşturmaya ilişkin diğer duyurular 1 inci maddede bağlantısı belirtilen Bakanlığın internet sitesinde ilan edilecektir.

Gizlilik

MADDE 8 – (1) Soruşturma sırasında ilgili taraflarca verilen bilgiler Yönetmeliğin 6 ncı maddesinde belirtilen hükümler çerçevesinde gizli olarak değerlendirilir.

Bilgi verilmemesi veya hatalı bilgi verilmesi

MADDE 9 – (1) Yönetmeliğin 4 üncü maddesi uyarınca, soruşturmanın herhangi bir aşamasında Genel Müdürlükçe istenen bilgilerin öngörülen süre içinde temin edilememesi ya da soruşturmanın engellendiğinin anlaşılması halinde soruşturma mevcut veriler üzerinden sonuçlandırılır. Genel Müdürlükçe ilgililer tarafından sağlanan bilgilerin yanlış olduğu tespit edildiği takdirde bu bilgiler dikkate alınmaz.

Soruşturmanın süresi

MADDE 10 – (1) Soruşturma Genel Müdürlükçe yürütülerek dokuz ay içinde tamamlanır. Gerekli hallerde bu süre altı ay uzatılabilir.

Yürürlük

MADDE 11 – (1) Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 12 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Ekonomi Bakanı yürütür.

EK

İLGİLİ TARAF BAŞVURU FORMU / APPLICATION FORM FOR THE INTERESTED PARTY

Tarih / Date:/...../.....

T.C.
EKONOMİ BAKANLIĞINA
(İthalat Genel Müdürlüğü)
Söğütözü Mah. 2176 Sok. No:63 06530 Çankaya/ANKARA

İthalatta Korunma Önlemlerine İlişkin 2017/6 sayılı Tebliğ ile başlatılmış olan korunma önemi soruşturmasına ilgili taraf olarak kabul edilmek istiyoruz. Taraf olma gerekçemiz ve diğer gerekli bilgiler aşağıda verilmiştir. Bilgilerini ve gereğini arz ederiz. / We request to be accepted as an interested party to the safeguard investigation initiated with the Communiqué No 2017/6. Reason for being an interested party and other essential information are provided below.

İmza - Kaşe / Signature - Cachet
İsim - Unvan / Name – Title

İLGİLİ TARAF İLE İLGİLİ BİLGİLER / INFORMATION ABOUT THE INTERESTED PARTY	
Unvan / Title:	
Adres / Address:	
E-posta / E-mail*:	
Telefon / Telephone:	
Faks / Fax:	
İrtibat Kurulacak Kişinin İsmi ve Unvanı / Contact Person's Name and Title:	
* E-POSTA ADRESİ, "İLGİLİ TARAF SORU FORMU"NA GİRİŞTE KULLANICI ADI OLARAK KULLANILACAKTIR. / E-MAIL ADDRESS SHALL BE THE USER NAME WHEN LOGGING INTO "QUESTIONNAIRE FOR THE INTERESTED PARTIES"	
İşgal sahası / Field of activity (İşaretleyiniz/Please mark)	☐ Yerli Üretici / Domestic Producer
	☐ İthalatçı / Importer
	☐ İhracatçı / Foreign Exporter
	☐ Diğer / Other (Açıklayınız / Please explain)
Soruşturmaya ilgili taraf olma gerekçesini açıklayınız. / Please explain the reason for being an interested party to the investigation.	
Yapılacağı yer ve tarih Bakanlığın internet sitesinde (www.tpsa.gov.tr) ilan edilecek olan tarafları dinleme toplantısı için lütfen aşağıdaki alanları doldurunuz. / Please mark for the hearing which will be held on the date and at the venue that will be announced on the web site of the Ministry. (www.tpsa.gov.tr)	
☐ Sadece dinleyici olarak iştirak edeceğiz. / We will attend the hearing in the observer status.	
☐ Toplantıda görüşlerimizi sunacağız. / We will present our views at the hearing.	
☐ Toplantıya katılmayacağız. / We will not attend the hearing.	
Bireysel olarak dinlenme talebiniz varsa lütfen aşağıdaki kutucuğu işaretleyiniz. / Please mark if individual hearing is preferred.	
☐ Bireysel olarak dinlenme talep ediyorum. / I'd like to be heard individually.	
Toplantıya iştirak edecek kişilerin isim ve unvanları aşağıda belirtilmektedir. / Names and titles of the participants are provided below.	

Açıklamalar: Bu form aşağıda verilen internet adresinden temin edilebilir/ This form can be downloaded from the internet address below.

www.ekonomi.gov.tr "İthalat", "Ticaret Politikası Savunma Araçları", "Korunma Önlemleri", "Soruşturmalar", "Politikilen Tercifat"

Bu Formdaki İngilizce açıklamalar Türkçe metnin gayriresmi tercümesi olup yanıtların Türkçe verilmesi gerekmektedir./In this form, explanations in English are unofficial translation of the Turkish text, all replies to this form are required to be submitted in Turkish.

Maliye Bakanlığından:**MİLLÎ EMLAK GENEL TEBLİĞİ (SIRA NO: 313)'NDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ
(SIRA NO: 378)**

MADDE 1 – 29/8/2007 tarihli ve 26628 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Millî Emlak Genel Tebliği (Sıra No: 313)’nin “XI. SATIŞ USULLERİ” bölümünün “B) DOĞRUDAN SATIŞ” başlıklı alt bölümünün “2.2 - Tapu Kaydına Őerhler ve Beyanlar Hanesine İŐlenecek Hususlar” başlıklı bölümünün ikinci fıkrası aşağıdaki Şekilde değiştirilmiştir.

“(2) 4706 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin son fıkrası uyarınca yapılacak satış (Serbest Bölge ve Teknoloji Geliştirme Bölgeleri kurulmak üzere yapılacak satıŐlar ile Toplu Konut İdaresi Başkanlığına yapılacak satıŐlar hariç) işlemine konu taŐınmaz ile ilgili olarak, “Bu taŐınmaz, 29/6/2001 tarihli ve 4706 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin son fıkrası uyarınca projesine uygun olarak faaliyeti yapılmak ve bu amaçta kullanılmak üzere satılmıŐtır. Öngörülen yatırım için belirlenen sürelerde yatırımın faaliyete geçirilmesi zorunludur. Projeye süresi içinde baŐlanmaması veya tamamlanmaması ya da satış amacı dışında kullanılması durumunda, taŐınmaz Hazinece geri alınacak ve tahsil edilen satış bedelinin yüzde beŐi mahrum kalan gelire karşılık olarak bütçeye irat kaydedilecektir. Geriye kalan satış bedeli faizsiz olarak iade edilecektir. TaŐınmaz üzerine ilgili tüzelkiŐilik tarafından yapılmış olan muhdesatlar için Hazineden herhangi bir hak veya tazminat talebinde bulunulmayacak ve taŐınmaz genel hükümlere göre tahliye edilecektir. Projede öngörülen yatırım faaliyete geçmeden önce 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu uyarınca yapılabilecek satıŐlar haricinde üçüncü kiŐilere hiç bir Şekilde devredilemeyecektir.” Şeklinde ilgililerinden noter tasdikli taahhütname alınması ve bu taahhütname hükümlerinin tapu kütüğünün beyanlar hanesine de iŐlenmesi, ferağ iŐlemi için ilgili tapu sicil müdürlüklerine yazılan yazılarda belirtilecektir.”

MADDE 2 – Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tebliğ hükümlerini Maliye Bakanı yürütür.

KURUL KARARIEnerji Piyasası Düzenleme Kurumundan:**KURUL KARARI**

Karar No: 7128

Karar Tarihi: 15/06/2017

Enerji Piyasası Düzenleme Kurulunun 15/06/2017 tarihli toplantısında; **Boru Hatları ile Petrol Taşıma A.Ő.’nin**, “Petrol İŐletmeleri Bölge Müdürlüğu Pk.73 01921 Ceyhan/ADANA” adresinde 28/04/2005 tarihli ve PİL/480/110/11077 numaralı iletim lisansı kapsamında faaliyet gösterdiği iletim tesisine ait İletim Tarifesi’nin Ek-1 bölümünde yer alan Fiyat Listesi’nin aşağıdaki Şekilde **tadil edilmesine**,

karar verilmiştir.

Ham Petrol Taşıma Miktarı	Ölçü Birimi	İletim Hizmet Fiyatı
2.000.000 M.Ton /Yıl TaŐımaya Kadar	Varil	1,6477
2.000.000 – 3.000.000 M.Ton /Yıl TaŐımaya Kadar		1,5901
3.000.000 M.Ton /Yılı Geçen TaŐımalarda		1,4458

YARGI BÖLÜMÜ

YARGITAY KARARI

Yargıtay Başkanlığından:

YARGITAY İÇTİHADİ BİRLEŞTİRME HUKUK GENEL KURULU KARARI

ESAS NO : 2015 /2

KARAR NO :2017/1

ÖZET: 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun yürürlüğe girmesinden sonra açılmış olan davalarda tarafların dava ve cevap dilekçeleri ile delil listelerinde "sair deliller, her türlü delil, ve sair deliller" gibi ibarelerin bulunması halinde tarafların yemin deliline başvurmuş sayılmayacakları ve bu kapsamda hâkimin ispat yükü kendisine düşen tarafa "yemin teklifinde bulunma hakkı'nı hatırlatmayacağı hususundadır.

I. GİRİŞ

A. İÇTİHATLARI BİRLEŞTİRME KONUSUNDAKİ BAŞVURU

Av. Fatih Karamecan 19.11.2014 tarihli dilekçesi ile 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK.) yürürlüğe girmesinden sonra açılmış olan davalarda "sair deliller-her türlü delil -vs. deliller" ibarelerinin kullanılması halinde tarafların "yemin" deliline de dayandıklarının kabul edilip edilemeyeceği, bu kapsamda hâkimin ispat yükü üzerinde olan tarafa yemin teklif etme hakkını hatırlatmasının gerekip gerekmediği konusunda Daireler arasında ortaya çıkan görüş ayrılıklarının birleştirilmesini istemiştir.

B. YARGITAY BİRİNCİ BAŞKANLIK KURULUNUN KARARI VE İÇTİHADİ BİRLEŞTİRMENİN KONUSU

Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulunun 10/12/2015 tarih ve 215/a sayılı Kararı ile;

Aşağıda 1-C'de belirtilen kararlar arasında görüş ayrılığı bulunduğu ve farklı uygulamaların sürdürüldüğü sonucuna varıldığından, ayrıklığın Hukuk İctihatları Birleştirme Genel Kurulunca giderilmesi gerektiğine, görüşme tarihi daha sonra Birinci Başkanlıkca belirlenmek üzere, raporör üye olarak Adem Albayrak'ın görevlendirilmesine karar verilmiştir.

İçtihad: Birleştirme konusu ise "6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun yürürlüğe girmesinden sonra açılmış olan davalarda tarafların dava ve cevap dilekçeleri ile delil listelerinde "sair deliller, her türlü delil, ve sair deliller" gibi ibarelerin bulunması halinde tarafların yemin deliline başvurmuş sayılıp sayılmayacakları ve bu kapsamda hâkimin ispat yükü kendisine düşen tarafa "yemin teklifinde bulunma hakkı'nı hatırlatma hatırlatmayacağı" olarak belirlenmiştir.

C. GÖRÜŞ AYKIRILIĞININ GİDERİLMESİ İSTEMİNE KONU KARARLAR

İkinci Hukuk Dairesinin 22.01.2014 gün ve E: 2013/18501 K: 2014/1181, 09.07.2014 gün ve E: 2014/1250 K:2014/15971; Üçüncü Hukuk Dairesinin 13.01.2014 gün ve E: 2013/15600 K: 2014/120, 17.03.2014 gün ve E: 2013/20098 K:2014/4088, 06.05.2014 gün ve E: 2013/21392 K: 2014/6953, 02.06.2014 gün ve E: 2014/778 K:2014/8653, 09.06.2014 gün ve E: 2014/8565 K: 2014/9130, 16.06.2014 gün ve E: 2014/8179 K:2014/9604; Altıncı Hukuk Dairesinin 03.04.2014 gün ve E: 2013/12712 K:2014/4351, 13.05.2014 gün ve E: 2014/3745 K:2014/6156, 22.05.2014 gün ve E: 2014/4790 K:2014/6638, 26.05.2014 gün ve E: 2013/15347 K:2014/6797, 12.06.2014 gün ve E: 2013/15109 K:2014/7768, 18.06.2014 gün ve E: 2014/5796 K:2014/8060, 30.06.2014 gün ve E: 2014/7009 K:2014/8663, 25.09.2014 gün ve E:2014/8874 K:2014/10427; Onüçüncü Hukuk Dairesinin 12.03.2014 gün ve E: 2013/28263 K:2014/6977, 09.04.2014 gün ve E: 2013/2811 K: 2014/10835, 27.05.2014 gün ve E: 2014/2672 K:2014/16451, 05.06.2014 gün ve E: 2014/12325 K: 2014/17833, 15.09.2014 gün ve E: 2014/8855 K: 2014/27028; Ondokuzuncu Hukuk Dairesinin 24.04.2013 gün ve E: 2013/4822 K: 2013/7308, 12.05.2014 gün ve E:2014/4906 K:2014/9037, 02.06.2014 gün ve F: 2014/6872 K:2014/10385,05.06.2014 gün ve E: 2014/7406 K: 2014/10611, 22.09.2014 gün ve E: 2014/9471 K: 2014/13860; Yirmioçüncü Hukuk Dairesinin 04.02.2014 gün ve E: 2013/6432 K: 2014/703, 01.04.2014 gün ve E: 2013/8570 K: 2014/2465 sayılı kararlar.

D. GÖRÜŞ AYKIRILIĞININ GİDERİLMESİ İSTEMİNE KONU KARARLARDA BELİRTİLEN GÖRÜŞLERİN ÖZETLERİ

1. İçtihatların Birleştirilmesi Konusunda Kullanılan İbarelerin Yemin Deliline Dayanma Olgusunu Kapsayacağı Görüşünde Olan

Daireler

Üçüncü Hukuk Dairesi, Altıncı Hukuk Dairesi ve Onüçüncü Hukuk Dairesi konuyla ilgili olarak Yargıtay Birinci Başkanlığına bildirdikleri görüşlerinde özete içtihadı birleştirme konusu edilen hususta tarafların dilekçelerinde "sair deliller-her türlü delil- vs. deliller" gibi ibareleri kullanmalarının "delillerin hasredilmesi" kuralına aykırı olmadığı, bu çerçevede hâkimin ilgili tarafa yemin teklif etme hakkını hatırlatmasının davayı aydınlatma ödevi (HMK. m.31) içinde kaldığı ve bu suretle savunma hakkının kısıtlanmasına ve daraltılmasına suretiyle hak kaybına sebebiyet verilmemiş olacağı belirtilmiştir.

2. İçtihatların Birleştirilmesi Konusu Kapsamında Kullanılan İbarelerin Yemin Deliline Dayanma Olgusunu Kapsamayacağı Görüşünde

Olan Daireler

İkinci Hukuk Dairesi, Ondokuzuncu Hukuk Dairesi ve Yirmioçüncü Hukuk Dairesi konuyla ilgili olarak Yargıtay Birinci Başkanlığına bildirdikleri görüşlerinde özete içtihadı birleştirme konusu edilen hususta tarafların dilekçelerinde "sair deliller-her türlü delil-vs. deliller" gibi ibareleri kullanmalarının dava

dilekçesinin içeriğine ilişkin Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 119/1-f maddesindeki "iddia edilen her bir vakanın hangi delillerle ispat edileceği", cevap dilekçesinin içeriğine ilişkin 129/1-c maddesindeki "savununun dayanağı olarak ileri sürülen her bir vakanın hangi delillerle ispat edileceğinin gösterilmesini ilgilendiren düzenlemeler ile cevaba cevap ve ikinci cevap dilekçeleri hakkında, dava ve cevap dilekçesine ilişkin hükümlerin niteliğine aykırı düşmedikçe kıyasen uygulanacağına ilişkin 136/1 maddesi kapsamında yemin deliline başvurulduğu anlamının çıkarılmayacağı; tarafların anılan Yasa kapsamında artık iddia ve savunmalarını ispat için gerektiğinde yemin deliline başvurmak istiyorlarsa bunu açıkça bilmekle zorunda oldukları belirtilmiştir.

II. ÖNSORUN

Yargıtay İçtihatları Birleştirme Hukuk Genel Kurulundaki görüşmeler sırasında esasla geçilmeyen önce konu ile ilgili olarak çeşitli Dairelerce münferi kararlar verildiği ve bu kararların "yerleşik hal" alınmadığı, diğer bir deyişle müstakir uygulamaya haline gelmediği; Yargıtay İçtihatları Birleştirme İlke Kararı (RG. 13.07.1974 gün ve 15294 s.) uyarınca içtihatları birleştirme için gereken önsarın henüz oluşmadığı belirtilerek içtihatları birleştirilmesine gerek olup olmadığı hususu önsorun olarak gündeme getirilmiştir.

Önsoruna ilişkin olarak yapılan değerlendirmede Yargıtay Kanunu'nun "Hukuk ve Ceza Genel Kurullarının Görevleri" kenar başlıklı 15 inci maddesinin 2 nci bendine göre Yargıtay kararları ile sınırlı olmak üzere iki halde içtihatların birleştirilmesinin söz konusu olduğu ve bunların:

1. Hukuk daireleri arasında veya ceza daireleri arasında içtihat uyumsuzlukları bulunması.

2. Yargıtay dairelerinden birinin yerleşmiş içtihadından dönmek istemesi ve benzer olaylarda birbirine uymayan kararlar vermiş bulunması,

olarak gösterildiği hususu dikkate alındığında eldeki içtihatı birleştirme konusunda başvuruunun dilekçesinde gösterilenden daha fazla karar bulunduğu ve Daireler bakımından kararlı ve sürekli uygulamanın ve dolayısıyla içtihatların birleştirilmesine ilişkin olarak aranan önsarın sağlanmış olduğuna oycokluğu ile karar verilmiştir.

III. İÇTİHADİ BİRLEŞTİRMEYLE İLGİLİ KAVRAM, KURUM VE YASAL DÜZENLEMELER

A. İÇTİHADİ BİRLEŞTİRMEYLE İLGİLİ KAVRAMLAR VE KURUMLAR

1. Yemin ve Yeminin Delil Niteliği

a) Kavramsal Olarak Yemin

Sözleşme anlamıyla yemin (ant) "Tanrıyı veya kutsal bilinen bir kişiyi, bir şeyi tanık göstererek bir olayı doğrulanak" demektir (Türk Dil Kurumu, Güncel Türkçe Sözlük). Hukuk terminolojisinde ise "bir kimsenin verdiği sözü tenin veya sözünün doğruluğunu tasdik için kanun ile muayyen sözlere söylemesi veya hareketleri yapması" (Türk Hukuk Lügati, 3.b., Ankara 1991, s.363) olarak tanımlanmıştır.

Hukuk Muhakemeleri Kanununda tanık, bilirkişi ve taraf yeminleri ayrı müesseseler olarak düzenlenmiş fakat yeminin bir tanımı verilmemiştir. Tanık ve bilirkişi yeminleri ilgililerini doğru söylemeye yönelten birer vassa iken, taraf yeminini bir delil olarak kabul edilmiştir.

Öğretide benimsenen tanıma göre taraf yeminini "taraflardan birinin, bir vakanın doğru olup olmadığı hakkında, mahkeme önünde ve kanunun belirlediği şekilde beyanda bulunmasıdır (Yılmaz, E.: Medeni Yargılama Hukukunda Yemin, 2.b., Ankara 2012, s.25).

b) İspat, Vaka ve Delil Kavramları

Dava konusu yapılan, bir diğer ifade ile davada talep sonucu olarak varlığı ileri sürülen subjektif bir hakkın var olup olmadığının anlaşılması, maddi hukukun o hakkın doğumunu veya sona ermesini kendisine bağladığı vakaların doğru olup olmadığının tespit edilmesi sonucunda mümkün olur. Dava konusu hakkın ve buna karşı yapılan savunmanın dayandığı vakaların var olup olmadıkları hakkında mahkemeye kanaat verilmesi işlemine ispat denir (Kuru, B.: Hukuk Muhakemeleri Usulü, C.II, 6.b., İstanbul 2001, s.6196; Postacıoğlu, İ. E./Altay, S.: Medeni

Usul Hukuku Dersleri. 7.b., s.558, n.1069; Üstündağ, S.: Medeni Yargılama Hukuku, C.I-II, İstanbul 2000, s.612; Tanrıver, S.: Medeni Usul Hukuku, C.I, Ankara 2016, s.741; Pekcanitez. H./Atalay, Ö./Özkes, M.: Medeni Usul Hukuku, 13.b., Ankara 2012, s.538).

Vaka (olgu) kendisine hukuki sonuç bağlanmış olaylardır. Bir vakanın ispatı için başvuru araçları ise delil (kanıt) denir.

Hukuk Muhakemeleri Kanunu delilleri senet, yemin, tanık, bilirkişi, keşif ve uran görüşü olarak sıralamıştır. Bu sayma sınırlayıcı (tahdidî) olmayıp, kanunun belirli bir delille ispat zorunluluğu getirmediği hallerde taraflar kanunda düzenlenmemiş diğer deliller de dayanabilirler (Tanrıver, s.799). Öte yandan öğretiler deliller "kesin" ve "takdiri" olarak iki grup altında mütalaa edilmektedir (Kuru, II, s.2032 vd.; Pekcanitez/Atalay/Özkes, s.606 vd.; Tanrıver, s.817). Bu kapsamda yemin, kesin delillerdendir; bir başka anlatımla yemin hakkındaki hükümlere uyulmasıyla o vaka kesin biçimde kararlaştırılmış olur.

İspat bir yükümlülük olmayıp, bir yükür. Yük (kölfe) hukuk düzeninin bir kimsede, diğer bir kimse karşısında yüklenmiş olduğu davranış olup, kölfet üzerine yüklenen kişi bu davranışı yerine getirmediği takdirde ya elde etmesi mümkün olan bir hakkı kazanamaz ya da böyle bir hakkı kaybeder (Eren, F.: Borçlar Hukuku, Genel Hükümler, 16.b., Ankara 2014, s.45). Buna göre ispat yükü kendisine düşen taraf bunu yerine getirmek zorunda değildir fakat bunun yerine getirilmemesi halinde dava sonucunda ulaşılmaya çalışılan hakka ulaşamayacaktır (Börü, L.: Medeni Usul Hukukunda İddia ve Somutlaştırma Yükü, Ankara 2016, s.66 vd.); üst paragrafa kullanılan ifade ile mahkemede bu yönde bir kanaat oluşturmak mümkün olmayacaktır.

c) Yeminin Delil Niteliği

Yukarıdaki açıklamalar ışığında değerlendirildiğinde yemin, taraflardan birinin davanın çözümünü ilgilendiren bir olayın doğru olup olmadığı konusunda, kanunda belirtilen usule uyarak, mahkeme önünde, kutsal sayılan değerlerle teyit eden ve kendisine kesin delil vasfı yüklenmiş sözlü açıklamalardır.

Bütün ispat vasıtalarında olduğu gibi yeminin de konusu davanın çözümü bakımından önem taşıyan, çekişmeli olan ve kişinin kendisinden kaynaklanan vakalardır (HMK.m.225/1).

Bir kimsenin bir hususu bilmesi onun kendisinden kaynaklanan vaka sayılırken (HMK.m.225/2); tarafların üzerinde serbestçe tasarruf edemeyeceği vakalar, bir işlemin geçerliliği için, kanunun iki tarafın irade açıklamalarının yeterli görülmediği haller, yemin edecek kimsenin namus ve onurunu etkileyecek veya onu ceza sonuçlarına ya da kovuşturması ile karşı karşıya bırakacak vakalar yeminin konusu olmaz (HMK.m.226).

Yemin, kendisine ispat yükü düşen taraf tekli edebilir. Kendisine ispat yükü düşmeyen tarafın, yemin tekli etmesinin hiçbir hukuki sonucu yoktur.

İçtihatı birleştirmeye konu olan husus taraf yeminine ilişkindir. Bu anlamda tarafın bir delili kullanılabilmesi için o delile usulüne uygun şekilde dayanması olması gerekir.

Değerlendirilmesi gereken konu, yemin deliline açıkça dayanılmasının gerekip gerekmediği bir başka deyişle "sair deliller", "her türlü delil", ve "vesair deliller" ibaresinin kullanılması halinde yemin deliline dayanıldığının kabul edilip edilemeyeceği ve yemin deliline dayanılması durumunda bu hakkın hâkim tarafından tarafa hatırlatılıp hatırlatılmayacağı noktasındadır.

2. Delillerin Gösterilmesi, İhrazı ve Hâkimin Davayı Aydınlatma Ödevi

a) Delillerin Gösterilmesi ve İhrazı

Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nda "dava dilekçesinin içeriği" başlıklı 119 uncu maddesinin 1 inci bendinin (e) alt bendinde davacıya, iddiasının dayanağı olan bütün vakıaların sıra numaraları altında açık özelerini ve (f) alt bendinde de iddia ettiği her bir vaktayı hangi delillerle ispat edeceğini göstermek yükümlülüğü getirmiştir; bu ilkeyi "somutlaştırma yükü ve delillerin gösterilmesi" başlıklı 194 üncü maddenin 2 sayılı bendinde ve (basit yargılama usulü bakımından) "delillerin ikamesi" başlıklı 318 inci maddenin 1 inci bendinde de tekrarlamıştır.

Benzer bir yük "cevap dilekçesinin içeriği" başlıklı 124 üncü maddenin 1 inci bendinin (d) ve (e) alt bentleri ile savunma sebep ve vasıtaları bakımından davayı da yüklenmiştir.

Bu külfet, iddia ve savunma sebeplerinin yargılamanın belirli bir aşamasına kadar ileri sürülmesini, bundan sonra ileri sürülen iddia ve savunma sebeplerinin mahkemeye dikkate alınmayacağına ifade eden "teksif ilkesi" ile de ilişkilidir (Tanrıver, s.362 vd.; Pekantez/Atalay/Özkes, s.305 vd.).

b) Hâkimin Davayı Aydınlatma Ödevi

Hâkimin, uyuşmazlığın aydınlatılmasının zorunlu kıldığı durumlarda, maddi veya hukuki açıdan belirsiz yahut çelişkili görüldüğü hususlar hakkında taraflara açıklama yapabilemesine, soru sorabilmesine ve delil gösterilmesini isteyebilmesine "hâkimin davayı aydınlatma ödevi" denir (HMK.m.31).

Taraflarca getirilme ilkesi (HMK.m.25) ile bağlantılı bir kurum olan hâkimin davayı aydınlatması ödevi, hâkimin iddia ve savunma ile sınırlı olarak belirsizlik ve çelişkilerin giderilmesi için öngörülmüş ve doğruya ulaşmak noktasında hâkime yüklenmiş bir görevdir (Tanrıver, s.365 vd.; Pekantez/Atalay/Özkes, s.310 vd.).

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun yürürlüğe girmesinden sonra açılmış olan davalarda tarafların dava ve cevap dilekçeleri ile delil listelerinde "sair deliller, her türlü delil, ve sair deliller" gibi ibarelerin bulunması halinde tarafların yemin deliline başvurmus sayılmayacakları ve bu kapsamda hâkimin ispat yükü kendisine düşen tarafa "yemin teklifinde bulunma hakkı"nı hatırlatamayacağı hususundadır.

3. Yemin Deliline Dayanma

Yukarıda açıklanan ilkelere çerçevesinde gerek davacı gerek davalı iddia ya da savunmasını ispatlamak bakımından vakti ve delil ilişkisini net biçimde kurmalıdır. Bu bağlamda tarafın (diğer delillerde olduğu gibi) açıkça yemin deliline başvurusuna mümkündür.

Çözümlemesi gereken sorun açıkça yemin deliline başvurmayan tarafın dilekçesinde "sair deliller, her türlü delil, ve sair deliller" gibi ibarelere yer vermesi halinde, bu ibarelerin ilgilinin yemin deliline başvurmış sayılıp sayılmayacağı ve bu kapsamda hâkimin ispat yükü kendisine düşen tarafa "yemin teklifinde bulunma hakkı"nın hatırlatılıp hatırlatılmayacağı noktasında toplanmaktadır.

Konu ile ilgili olarak öğretide çeşitli görüşler ileri sürülmüştür.

Pekantez/Atalay/Özkes konu hakkındaki görüşlerini şu şekilde ifade etmektedirler: "Uygulamada Yargıtay, hâkimin davayı aydınlatma ödevi çerçevesinde belli bir delili hatırlatma yetkisi bulunmadığını, ancak taraf delilleri arasında yemin deliline dayanmışsa, açıkça- yemine dayanması dahi en azından "sair deliller" demişse sair deliller içinde yemin de yer aldığından, hâkimin bu tarafa yemin teklif etme hakkı olduğunu hatırlatması gerektiği görüşündedir. Bu hatırlatmanın yapılmaması bozma sebebi sayılmıştır. Ancak gerek sair deliller ibaresinin doğuracağı sonuç, gerekse hâkimin yemin hakkını hatırlatma zorunluluğunda olması artık Hukuk Muhakemeleri Kanunu düzenlemesi çerçevesinde geçerli sayılmaz. Çünkü taraf dayandığı delilleri açıkça göstermek durumundadır" (s.642).

Arslan/Yılmaz/Taşpınar Ayvaz, tarafların yemin deliline başvuracaklarını dilekçelerinde belirtmeleri gerektiğini vurgulamış ve (HMK.m. 119/1 -f, 129/1 -e) mahkemenin ancak bu ihtimalde yemin teklif etme yükümlülüğünde olduklarına dair kanaat açıklamışlardır (Arslan, R./Yılmaz, E./Taşpınar Ayvaz, S.: Medeni Usul Hukuku, Ankara 2016, s.428 vd.).

Tanrıver, tarafların dilekçelerinde yemin deliline dayandıklarını açıkça bildirmek zorunda olduğunu, aksi takdirde hâkimin tarafa herhangi bir hatırlatmada bulunamayacağını belirtmektedir (s.864-865).

Karşı, davactın dava dilekçesinde dayandığı vakıaları ispat için delillerinin de neler olduğunu yazması gerektiğini, delillerin genel ifadelerle belirtmesinin yeterli olmadığını ve hangi delillere dayanıldığını da dava dilekçesinde belirtilmesinin gerektiğini belirtmektedir. Yazar somutlaştırma yükünün (HMK.m. 194) de bu unsuru tamamladığı görüşündedir (Karsh, A.: Medeni Muhakeme Hukuku -6100 Sayılı HMK Hükümlerine Göre Yargıtay Kararları İşlenmiş ve Gözden Geçirilmiş-, 3. b., İstanbul 2013, s.488).

Bolayır da Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 194/2, 119/1 -f ve 129/1 -e hükümlerinden bahisle, tarafların dava ve cevap dilekçelerinde dayandıkları delillerin hangi vakıanın ispatı için gösterildiğini açıkça belirtmelerini zorunlu kıldığını; bu düzenlemelerin ilgili tarafın açıkça yemine dayanmamış olmakla birlikte dilekçesinde "sair deliller", "her türlü deliller" ve "diğer deliller" gibi ifadelere yer vermiş olması halinde, hâkimin tarafa yemin teklif etme hakkı olduğunu hatırlatması gerektiğine ilişkin olarak Yargıtay tarafından Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun yürürlükte olduğu dönemde geliştirilmiş uygulamayı ortadan kaldırdığını, buna rağmen Yargıtay'ın önceki uygulaması sürdürdüğünü ve bunun isabetli olmadığını belirtmektedir (Bolayır, N.: Hukuk Yargılamasında Delillerin Toplanması, Tarafların ve Hâkimin Rolü, İstanbul 2014, s. 382-385).

Böyle, somutlaştırma yükü gereği tarafların vakıalarının ispatı için dayandıkları delilleri sadt dilekçelerinde göstermelerinin yeterli olmadığını, hangi delilin, hangi vakıanın ispatı için gösterildiğini açıkça belirtmesi gerektiğini (s.208); 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu dönemindeki "sair deliller" benzeri ibarelerin yemin ve tanik deliline da dayanıldığının kabulü şeklindeki uygulamanın 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'ndaki somutlaştırma yüküne ilişkin düzenleme çerçevesinde artık benimsenmeyeceğini; bu tür ibarelerin dilekçelerde yer alması halinde yemin deliline açıkça dayanıldığının kabul edilemeyeceğini (s.209) ifade etmektedir.

B. KONU İLE İLGİLİ YASAL DÜZENLEMELER**6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu****Taraflarca getirilme ilkesi**

MADDE 25- (1) Kanunda öngörülen istisnalardan dışındadır, hâkim, iki taraftan birinin söylemediği şeyi veya vakiaları kendiliğinden dikkate alamaz ve onları hatırlatabilecek davranışlarda dahi bulunamaz.

(2) Kanunla belirtilen durumlar dışında, hâkim, kendiliğinden delil toplayamaz.

Hâkimin davayı aydınlatma ödevi

MADDE 31- (1) Hâkim, uyumsuzluğunu aydınlatılmasının zorunlu kıldığı durumlarda, maddi veya hukuki açıdan belirsiz yahut çelişkili görüldüğü hususlar hakkında, taraflara açıklama yapabilir; soru sorabilir; delil gösterilmesini isteyebilir.

Dava dilekçesinin içeriği

MADDE 119- (1) Dava dilekçesinde aşağıdaki hususlar bulunur:

I. Mahkemenin adı.

- Davacı ile davalının adı, soyadı ve adresleri.
- Davalının Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası.
- Varsa tarafların kanuni temsilcilerinin ve davacı vekilinin adı, soyadı ve adresleri.
- Davanın konusu ve malvarlığı haklarına ilişkin davalarda, dava konusunun değeri.
- Davalının iddiasının dayanağı olan bütün vakiaların sıra numarası altında açık özetleri.
- İddia edilen her bir vakianın hangi delillerle ispat edileceği.
- Dayanılan hukuki sebepler.
- Açık bir şekilde talep sonucu.
- Davalının, varsa kanuni temsilcisinin veya vekilinin imzası.

(2) Birinci fıkranın (a), (d), (e), (f) ve (g) bentleri dışında kalan hususların eksik olması hâlinde, hâkim davacıya eksikliği tamamlaması için bir haftalık kesin süre verir. Bu süre içinde eksikliklerin tamamlanmaması hâlinde dava açılmamış sayılır.

Cevap dilekçesinin içeriği

MADDE 129- (1) Cevap dilekçesinde aşağıdaki hususlar bulunur:

- Mahkemenin adı.
- Davacı ile davalının adı, soyadı ve adresleri; davalı yurt dışında ise açılan dava ile ilgili işlemlere esas olmak üzere yurt içinde göstereceği bir adres.
- Davalının Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası.
- Varsa, tarafların kanuni temsilcilerinin ve davacı vekilinin adı, soyadı ve adresleri.
- Davalının savunmasının dayanağı olan bütün vakiaların sıra numarası altında açık özetleri.
- Savunmanın dayanağı olarak ileri sürülen her bir vakianın hangi delillerle ispat edileceği.
- Dayanılan hukuki sebepler.
- Açık bir şekilde talep sonucu.
- Davalının veya varsa kanuni temsilcisinin yahut vekilinin imzası.

(2) 121 inci madde hükmü cevap dilekçesi hakkında da uygulanır.

Somutlaştırma yükü ve delillerin gösterilmesi

MADDE 194- (1) Taraflar, dayandıkları vakiaları, ispata elverişli şekilde somutlaştırmalıdır.

(2) Tarafların, dayandıkları delilleri ve hangi delilin hangi vakianın ispatı için gösterildiğini açıkça belirtmeleri zorunludur.

Yeminin konusu

MADDE 225- (1) Yeminin konusu, davanın çözümü bakımından önem taşıyan, çekişmeli olan ve kişinin kendisinden kaynaklanan vakialardır. Bir kişisenin bir hususu bilmesi onun kendisinden kaynaklanan vakia sayılır.

Delillerin ikamesi

Madde 318: Taraflar dilekçeleri ile birlikte, tüm delillerini açıkça ve hangi vakianın delili olduğunu da belirterek bildirmek; ellerinde bulunan delillerini dilekçelerine eklemek ve başka yerlerden getirilecek belge ve dosyalar için de bunların bulunabilmesini sağlayan bilgilere dilekçelerinde yer vermek zorundadır.

IV. GEREKÇE

İçtihadî birleştirilmenin konusu; 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun yürürlüğe girmesinden sonra açılmış olan davalarda tarafların dava ve cevap dilekçeleri ile delil listelerinde "sair deliller, her türlü delil, ve sair deliller" gibi ibarelerin bulunması halinde tarafların yemin deliline dayandıklarının kabul edilip edilemeyeceği. bu kapsamda hâkimin, ispat yükü üzerinde olan tarafa, yemin teklif etme hakkını hatırlanmasını gerekçeli gerekmediği hususundadır.

Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun "dava dilekçesinin içeriği" kenar başlıklı 119 uncu maddesinin 1 inci fıkrasının (c) bendinde "davalının iddiasının dayanağı olan bütün vakiaların sıra numarası altında açık özetleri"nin, (f) fıkrasında ise "iddia edilen her bir vakianın hangi deliller ile ispat edileceğinin" dava dilekçesinde; aynı şekilde 129 uncu maddesinin 1 inci fıkrasının (d) bendinde "davalının savunmasının dayanağı olan bütün vakiaların sıra numarası altında açık özetleri"nin ve (e) fıkrasında da "savunmanın dayanağı olarak ileri sürülen her bir vakianın hangi delillerle ispat edileceğinin cevap dilekçesinde gösterilmesi gerektiği" düzenlenmiş bulunmaktadır.

Öte yandan Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 136 ncı maddesinin 2 nci fıkrasında davacının cevaba cevap dilekçesi hakkında dava dilekçesine, davalının ikinci cevap dilekçesi hakkında da cevap dilekçesine ilişkin hükümlerin, niteliğine aykırı düşmediği sürece kıyasen uygulanacağı ilkesi getirilmiştir. Her bir vakının hangi delille ispat edileceğinin gösterilmesi zorunluluğu cevaba cevap ve ikinci cevap dilekçeleri için de geçerlidir.

Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun "somutlaştırma yükü ve delillerin gösterilmesi" kenar başlıklı 194 üncü maddesinde dayandıkları vakıaların, ispata elverişli şekilde somutlaştırması gerekliliği taraflara yüklenmiştir. Somutlaştırma yükü ile taraflardan, dayandıkları delilleri göstermeleri beklendiği gibi hangi delilin hangi vakının ispata için gösterildiğini de açıkça göstermeleri beklenmektedir.

Mülga 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nda bulunmayan bu kural Hukuk Muhakemeleri Kanunu ile getirilmiştir. Nitekim maddenin gerekçesinde de " maddenin yeni düzenleme olduğu, maddenin amacının bir yandan ispatın genel hükümleri çerçevesinde temel bir kavrama yer vermek iken, diğer yandan da uygulamada genel geçer ifadelerle somut vakıalara dayanmadan davaların açılıp yürütülmesinin önüne geçilmeye çalışıldığı vurgulanmıştır. Aynı şekilde somutlaştırma yükümlülüğünün yargılamanın sağlıklı bir şekilde yürütülmesi için zorunlu olduğu vakıaların anlaşılması için ayrıca bir araştırma yapılması ya da zaman kaybının önlenmesinin hedef alındığı,vakıaların somut olarak ileri sürülmesinin taraflar için bir yük olduğu, bu yükümlülüğü yerine getirmeyen tarafın sonuçlarına katlanacağı" hususu belirtilmiştir. Yukarıda yük (kültet) konusunda yapılan açıklamalardan da anlaşılacağı gibi somutlaştırma bir yükümlülük değil fakat bir yükürdür. Taraflar vakia ve delil ilişkisini kumak zorunda değildireler fakat bundan kaçınmaları dava ile elde etmeyi undukları hukuki korumadan mahrum kalmaları sonucunu doğurur.

Bu yasa düzenlemeler ve açıklamalar birlikte değeriendirildiğinde, taraflarca hazırlama ilkesinin geçerli olduğu davalarda yasa koyucunun taraflara hangi delilin, hangi vakının ispata için gösterildiğini açıkça belirtme, yani somutlaşma kâlfeti getirdiğini, bu düzenlemeye göre de açıkça yemin deliline dayanılmadığı takdirde, tarafın yemin teklif etme hakkının bulunmadığı sonucuna ulaşmak gerekmektedir. Tarafın "sair deliller, her türlü delil, ve sair deliller" gibi ibareleri kullanmış olması yemin deliline açıkça dayanmış olduğu biçiminde yorumlanamaz.

Bu çerçevede tarafın "sair deliller, her türlü delil, ve sair deliller" gibi ibareleri kullanmış olması halinde hâkimin taraflara yemin teklif etme hakkını hatırlatmasının mümkün bulunmadığı sonuç ve kanaatine varılabilir.

V. SONUÇ

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun yürürlüğe girmesinden sonra açılmış olan davalarda tarafların dava ve cevap dilekçeleri ile delil listelerinde "sair deliller, her türlü delil, ve sair deliller" gibi ibarelerin bulunması halinde tarafların yemin deliline başvurmuş sayılmayacakları ve bu kapsamda hâkimin ispat yükü kendisine düşen tarafa "yemin teklifinde bulunma hakkı"nı hatırlatmayacağına 03.03.2017 günlü oturumda gerek önsorun gerek esas hakkında üçte ikiyi aşan oyçokluğu ile karar verilmiştir.

KARŞI OY

Yargıtay İçtihatları Birleştirme Hukuk Genel Kurulunun, tarafların dilekçelerinde "sair deliller, her türlü delil, vs. deliller" tabirini kullanmasının, 6100 sayılı HMK döneminde, "yemin delilini" de kapsayıp kapsamayacağı hususun ilişkin 03.01.2017 tarihli toplantısında, tarafların delil listesinde ayrıca ve açıkça "yemin" deliline dayanılmaması halinde, "sair deliller, her türlü delil, vs. deliller" sözcüklerinin kullanılmasının "yemin" delilini kapsamayacağına oyçokluğu ile karar verilmiştir.

1086 sayılı HUMK döneminde açılan davalar yönünden, "sair deliller, her türlü delil, vs. deliller" ibarelerinin "yemin" delilini de kapsayacağı hususunda Yargıtay Hukuk Daireleri arasında bir görüş ayrılığı bulunmamaktaydı.

Sayın çoğunluk bir takım gerekçelerle 6100 sayılı HMK döneminde, "sair deliller, her türlü delil, vs. deliller" tabirinin "yemin" delilini içermediğine karar vermiş ise de çoğunluğun bu görüşlerine katılmıyoruz. Şöyle ki;

1- Sayın Çoğunluk, HMK 119/1-e, -f bentlerinde yer alan;

"(1) Dava dilekçesinde aşağıdaki hususlar bulunur:

e) Davacının iddiasının dayanağı olan bütün vakıaların sıra numarası altında açık özetleri.

0 İddia edilen her bir vakının hangi delillerle ispat edileceği.

(2) Birinci fıkranın (a), (d), (c), (f) ve (g) bentleri dışında kalan hususların eksik olması halinde, hâkin davacıya eksikliği tamamlaması için bir haftalık kesin süre verir. Bu süre içinde eksikliğin tamamlanmaması halinde dava açılmamış sayılır".

hükümleri uyarınca dava dilekçesinde, HMK 129'da yer alan münasıl hükümler uyarınca da cevap dilekçesinde, tarafların, hangi maddi vakıayı hangi delillerle ispat edileceğini, dava ve cevap dilekçelerinde belirtmek zorunda olduklarını ifade etmişlerdir. Bununla birlikte, 119/1 (e) ve (f) bentleri ile 129.maddedeki münasıl hükünde, anılan zorunluluğa uyulmamasının müeyyidesi bulunmamaktadır.

2- Sayın çoğunluk, HMK 194' te yer alan

"(1) Taraflar, dayandıkları vakıaları, ispata elverişli şekilde somutlaştırmalıdır.

(2) Tarafların, dayandıkları delilleri ve hangi delilin hangi vakıanın ispata için gösterildiğini açıkça belirtmeleri zorunludur" hükmü ile, HMK 318'de yer alan;

"(1) Taraflar dilekçeleri ile birlikte, tüm delillerini açıkça ve hangi vakıanın delili olduğunu da belirterek bildirmek; ellerinde bulunan delillerini dilekçelerine eklemek ve başka yerlerden getirilecek belge ve dosyalar için de bunların bulunabilmesini sağlayan bilgilere dilekçelerinde yer vermek zorundadır."

hükümleri uyarınca, somutlaştırma yükümlülüğü çerçevesinde, tarafların yargulamada, ispata elverişli şekilde dayandıkları maddi vakıaların somutlaştırılmasını, dayandıkları delilleri ve hangi delilin hangi vakıanın ispata için gösterildiğini açıkça belirtmeleri gerektiği, bu bağlamda delil listesinde yer alan "sair deliller, her türlü delil, vs. deliller" kavramlarının kullanılmasının somutlaştırma yükümlülüğünü yerine getirmeyeceğini savunmuştur.

Herşeyden önce, yemin HMK m. 225 te kesin deliller arasında sayılmıştır. Bununla birlikte, yemin delili, davanın taraflarınca delil olarak dayanılsa bile hemen ileri sürülmekte, diğer delillerle ispat edilememesi ve hakim tarafından da bunun ifade edilmesi ve hatırlanması halinde delil olarak dayanılmaktadır. Bu yüzden, tarafların yargılamanın başında, yemin deliliyle hangi maddi vakıayı ispat edeceklerini söylemeleri gerekmez. Anılan nedenlerle, HMK 194 ve 318 maddeleri, yemin dışındaki deliller yönünden geçerlidir. Zaten çoğunluk da, delil listesinde yemin deliline açıkça dayanılmış olması yeterli görünmekte, tarafların ayrıca dayanılan yemin deliliyle hangi maddi vakıayı ispat edeceğini son delil bildirme aşamasında mahkemeye bildirmesi gerektiğini düşünmektedir. Şayet, HMK 194 ve 318 de yer alan somutlaştırma yükümlünün yemin delili bakımından da geçerli olduğu düşünülecek olursa, tarafların açıkça yemin deliline dayanması yeterli olmayacak, ayrıca ve açıkça, dilekçesinde yer alan hangi maddi vakıaları yemin ile ispat etmek istediğini de belirtmesi zorunluluğu ortaya çıkaracaktır. Oysa Türk hukukunda, yemin kesin delillerden olmakla birlikte, yüksek riski nedeniyle, diğer delillerle ispat edilememesi halinde, ikame delil ve yedek ispat vasıtası niteliğinde bir delil türüdür. Daha başlangıçta, tarafın yemin ile maddi vakıaları ispat edeceğini söylemesi halinde, mahkeme hakiminin, tanık, keşif, bilirkişi vs. takdirli delil yerine, kesin delil türü olan yemin deliline başvurusu riski doğacağı gibi, taraflar yönünden de savunma hakkının kısıtlanması mahiyetine bürünecektir. Ayrıca, diğer delillerle ispat edilen ve edilmeyen maddi vakıalar, diğer delillerin toplanmasından sonra hakim tarafından belirleneceğinden daha yargılamanın başında hangi maddi vakıanın yemin deliliyle ispat edileceğinin delil listesinde somutlaştırılması da mümkün değildir. Diğer delillerle esasa girilmesinden sonra, hangi maddi vakıa için yemin deliline sıra geldiğini, diğer delilleri değerlendiren hakim saptayacak, taraflara bu saptadığı konularda yemin teklif edip etmeyeceklerini soracaktır. İşte bu aşamada delil listesinde "vesair delil, her türlü delil..." biçiminde delil de bildiren tarafa yemini hatırlatabilmelidir. HMK 194 ve 318 md. Hükümleri yemin delili konusunda uygulanamaz olduğundan, HMK'nın delil gösterilmesi zorunluluğuna ilişkin 119. ve 129. md. hükümleri, 6100 sayılı HUKM'nun m 179. ve 201. maddelerine paralel düzenlenmiş olmakla ve I HUKM'nun yürürlüğe girmesinin zamanında yerleşmiş Yargıtay içtihatlarıyla uygulanan ve bu içtihatları birleştirmeye konu olan hususun HMK'nın yürürlüğe girmesinden sonra uygulanmayacağı görüşünün dayanağı bulunmamaktadır.

3- Tarafların, delil listelerinde, yemin delili yerine, her türlü kanun/hukuki delil kavramını kullanmalarına mani yoktur. Zira, yemin dışındaki diğer kanuni delillerini zaten HMK 194, 318. md. hükümleri kapsamında somutlaştırarak bildireceklerdir. "Çoğun içinde azı da vardır"¹ tabiri hukukun genel ilkeleri arasına girmiştir. Nitekim, Yargıtay hukuk dairelerini yanında, HGK da bir çok kararında bu ilkeye açıkça değinmiştir. Bu ilke bir HGK kararında "...Bu cümleden olarak, çoğun içinde azı da vardır ilkesi gereğince, tapuda tescil talebi, tapu iptali talebini de içermekle birlikte; salt iptal istemi tescil talebini kapsamadığından, tescil isteminin bulunmadığı böyle bir durumda, mahkemeye tescile karar verilmesi ya da esasa ilişkin nedenlerle davanın reddedilmesi olanaklı değildir" (06.05.2009 T. 2009/1-82 E. - 161 K.), yine bir başka HGK kararında da "tapu kütüğünde veya dayanak kayıtlarında doğum tarihi yazılmış ve bu tarihte yanlışlık varsa, tapu kayıtlı maliki ile davacının veya murisinin aynı kişi olduğuna ilişkin açılan bu davalara "çoğun içinde azı da vardır" kuralı gereğince dinlenmesi ve tespit kararı verilmesi gerekir" (HGK 09.05.2013 T. 2012/14-1517 E.-2013/781 K.) şeklinde yansımıştır. Sonuç olarak, "her türlü hukuki delil, her türlü kanuni delil, her türlü yasal delil, sair deliller" kavramı da "yemin" delilini kapsayacak ve hakim yemin deliline sıra geldiğinde, delil listesinde bu şekilde delil bildiren tarafa yemin teklif edip etmeyeceğini hatırlatacaktır.

Yukarıda anılan sebeplerle, Yargıtay İçtihatları Birleştirme Hukuk Genel Kurulu'nun sayın çoğunluğunun görüşlerine katılmıyoruz.